Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1822 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 9 martie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

TÎNARUL INTELECTUAL DE LA SATE

ORICUI îi va părea ciudat că în Acîș, raionul Carei, comună mare, cu mult tineret, nu pulsează o intensă viață culturală. Cei care ar fi înclinați să creadă că aici nu există posibilități, greșesc profund. In Acîș sînt multe asemenea posibilități și, ceea ce este mai important, numeroase cadre capabile să sprijine și să îndrume munca culturală. Ne referim aici la intelectualii comunei, la cei cu cunoștințe mai bogate, care la fel ca în multe alte locuri din țară, formează o armată puternică de oameni care pot aduce un prețios aport la ridicarea satelor noastre către o viață bogată, multilaterală.

Acîșenii se mîndresc cu numărul mare de intelectuali din mijlocul lor, cu atît mai mult cu cît mulți dintre ei sînt utemiști, tineri formați în spiritul moralei comuniste, tineri în care statul de democrație populară a investit un capital prețios. Privind la suprafață s-ar părea că lucrurile stau bine. Mulți dintre acești intelectuali cum sînt Hainal Iuliana sau I. Mureșanu fac parte din colectivele de muncă ale căminului cultural, deci sînt în fruntea principalului for de cultură din comună. Asta nu e însă totul. Important e să vedem care este preocuparea lor pentru munca culturală de masă. Și aici poți avea ocazia să te convingi încă odată că nu e bine să privești lucrurile la suprafață. Vei constata astfel cu surprindere că tovarășa Hainal de exemplu, imediat ce și-a terminat orele de curs la școală, își ia geanta sub braț și pleacă liniștită acasă, considerînd probabil că și-a făcut pe deplin datoria. Muncind la școală, cu copiii, nu face ea oare destul pentru răspîndirea culturii la sate? Răspunsul, nu poate fi altul decît un *nu* categoric. Acest răspuns îl dau miile de tineri învățători, agronomi, sanitari sau funcționari din satele patriei care cu rîvnă și pasiune s-au pus în slujba revoluției culturale, folosind priceperea și cunoștințele lor de carte la ridicarea maselor, care organizează și conduc cercuri de citit și cursuri agrozootehnice, instruiesc echipe de dansuri și orchestre, țin conferințe și predau lecții la cursurile de alfabetizare.

Intelectualul de astăzi se deosebește radical de cel din regimul burghezo-moșieresc. Pe umerii intelectualului de tip nou apasă o mare răspundere. El nu poate rămîne un spectator pasiv al transformărilor care au loc în viața satelor, ci are datoria să pună umărul la făurirea lor. El vrea să ajute la formarea unor oameni înaintați, culți și civilizați, care să învețe neîncetat, să cînte și să danseze tot așa de bine cum muncesc, oameni cu o bogată viață spirituală, care nu se pot mărgini doar la nivelul dobîndit pe băncile unei școli. La aceasta sînt chemați să contribuie cu entuziasmul care-i caracterizează, tinerii noștri intelectuali și de aceea nu poți fi astăzi de acord cu atitudinea tovarășei Hainal.

Partidul îndeamnă pe absolvenții școlilor medii și institutelor superioare să plece la sate și mulți dintre aceștia au răspuns cu bucurie acestei chemări. Dar aceasta nu e destul. Ca să dovedească înțelegerea deplină a chemării partidului, tînărul intelectual trebuie să se contopească adînc cu viața satului, să se apropie cu dragoste și căldură de țăranii muncitori, să ardă de dorința de a fi cît mai folositor cauzei întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, construirii socialismului la sate. El poate și trebuie — indiferent de profesiunea pe care o practică — să devină un neobosit propagandist al politicii partidului și statului nostru, un luptător activ pentru răspîndirea științei și combaterea superstițiilor. Cea mai mare atenție trebuie să o dea metodelor celor mai avansate în agricultură, pe care are datoria să le propage în primul rînd în masele de tineret. Inginerul utemist Vasile Velicu, de la G.A.C. „Vasile Roaită"-Viișoara, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța, n-a dat suficientă atenție antrenării tineretului la cercul agrotehnic pe care îl conduce. Tinerii din gospodărie vor intra astfel insuficient înarmați în campania agricolă din primăvara acestui an, cînd alături de întregul popor, tineretul țării este chemat, așa cum subliniază și Hotărîrea Plenarei a II-a a C.C. al U.T.M. să aducă un însemnat aport la obținerea unei recolte de 10 milioane de tone de grîu și porumb.

Dar nu există domeniu de răspîndire a culturii la care tînărul intelectual de la sate să nu-și poată aduce în cea mai mare măsură contribuția. Fie că pune pentru prima oară în mîna unui analfabet creionul, fie că citește o conferință de politică internă sau internațională în cadrul căminului cultural, sau pune în scenă un spectacol al echipei de teatru, în sinea lui nu va întîrzia să vibreze satisfacția pe care ți-o dă conștiința că ești folositor, că oamenii se bizuie pe ajutorul și sfatul tău. Este reacția firească a oricărei inimi fierbinți care s-a contopit cu năzuințele poporului, cu lupta lui pentru o viață mai bună. Dar nu numai atît. Contactul strîns cu viața satului este un bun prilej pe care îl are tînărul intelectual de a împleti cunoștințele teoretice cu practica, de a-și îmbogăți experiența de viață fără de care nu poate progresa în meseria pe care o practică, oricare ar fi ea.

In acest spirit trebuie să se dezvolte tînăra și tot mai numeroasa intelectualitate a satelor noastre, acest spirit sînt chemate să-l introducă în mijlocul lor organizațiile U.T.M.

In Topraisar, raionul Negru Vodă, regiunea Constanța, o lungă perioadă de vreme viața culturală a lîncezit. Nu pentru că tineretul din comună n-ar fi avut chef de cîntece și dansuri, nu i-ar fi plăcut cărțile, n-ar fi dorit să soarbă din comorile culturii, și nici din lipsa de dragoste a intelectualilor pentru viața obștească. Organizația de bază U.T.M. nu înțelegea ce trebuie ea să facă. Indată ce tovarășii de acolo i-au antrenat, cum era și firesc, pe intelectualii din comună, s-a văzut ce importante realizări se pot obține. Astăzi în sat există un cor care numai la primele repetiții a strîns la un loc aproape 80 de tineri. In fruntea dansatorilor este învățătoarea utemistă Bilal Leman de la școala tătară. Nu mai e nevoie să subliniem ce roade bogate aduce această activitate la înfrățirea țărănimii muncitoare romîne cu cea aparținînd minorităților naționale. La fel în Ruginoasa, raionul Pașcani, organizația U.T.M. se bizuie zi de zi în munca artistică pe sprijinul învățătorului utemist Gîdea Florin. Succesele echipei de dansuri pe care el a închegat-o fac cinste întregii comune.

Organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să se apropie cu dragoste de tinerii intelectuali. Pe cei mai buni dintre ei să-i primească în rîndurile organizației și astfel sprijinul pe care îl vor da la culturalizarea maselor va putea fi organizat și eficace. Contopirea organizațiilor U.T.M. de învățători cu organizațiile sătești vine în sprijinul acestui lucru și duce la întărirea organizațiilor U.T.M. de la sate. Activiștii U.T.M. au datoria să lămurească cu răbdare pe tinerii intelectuali de datoria pe care o au de a fi fruntași în opera de culturalizare a maselor, de foloasele pe care le pot trage ei înșiși de pe urma sprijinului dat acțiunilor culturale, cum va crește astfel prestigiul lor, cum vor putea cel mai bine — apropiindu-se de masele de țărani muncitori — să răspîndească principiile înalte de organizare a vieții, învățătura dobîndită în școală.

Organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să se sprijine în cea mai mare măsură pe tinerii intelectuali în acțiunile de răspîndire a metodelor agrotehnice înaintate, în munca cu cartea. Cunoscînd foloasele pe care le-au tras ei înșiși din citirea cărților, aceștia sînt cei mai indicați să trezească la țăranii muncitori gustul pentru citit. Cu ajutorul tinerilor intelectuali organizațiile U.T.M. de la sate pot și trebuie să ridice nivelul educativ al muncii culturale, al diferitelor forme de distracție care sînt folosite deja — cum ar fi horele și șezătorile — să folosească la maximum aceste reuniuni, la care tineretul vine cu multă dragoste, pentru propagarea culturii, să inițieze noi forme de distracție, cît mai vii, atrăgătoare și interesante.

Invățătorii, agronomii, sanitarii sau funcționarii care sînt membri ai U.T.M. pot fi sprijiniți concret de organizația de bază din sat prin controlul activității lor pe tărîm cultural. Membrii comitetului, utemiștii, ascultînd dări de seamă asupra acestei activități, pot veni cu numeroase propuneri de îmbunătățire a muncii.

De munca neobosită a organizațiilor U.T.M. depinde în mare măsură formarea tinerilor intelectuali de la sate ca înflăcărați propagandiști ai politicii partidului, ca sprijin de nădejde în dezvoltarea culturală a satelor, în transformarea lor socialistă.

Tovarășului V. M. MOLOTOV

Prim Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și Ministru al Afacerilor Externe al U. R. S. S.

MOSCOVA

Cu prilejul celei de a 65-a aniversări a zilei Dvs. de naștere, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne vă transmit cele mai sincere felicitări.

Oamenii muncii din țara noastră salută cu căldură în persoana Dvs. pe luptătorul neobosit pentru victoria cauzei socialismului și păcii, tovarăș de luptă a lui Lenin și Stalin, și vă urează din toată inima, scumpe tovarășe Molotov, ani mulți de viață rodnică și noi succese în munca și lupta Dvs. pentru continua înflorire și întărire a Marii Uniuni Sovietice, pentru apărarea Păcii și securității internaționale.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

Au primit diplome de merit cu prilejul lui 8 Martie

Ieri după amiază a avut loc în sala „Rodina" din Orașul Stalin o ședință festivă organizată de Comitetul regional U.T.M. în cinstea Zilei Internaționale a Femeii.

Cu această ocazie a luat cuvîntul Ion Dicoi prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Stalin, care a vorbit despre succesele obținute în muncă de tinerele din Orașul Stalin și din regiune.

Pentru succesele obținute atît în munca profesională cît și pe linie de organizație, un număr de 44 tovarășe au primit diploma de merit a Comitetului regional U.T.M. Stalin. Printre cele cărora li s-a înmînat această diplomă se numără și utemista Eugenia Enaru, frezoare la Uzinele de tractoare „Ernst Thälman", fruntașă în producție.

Și utemistele Raisa Biricov, învățătoare din comuna Noul Romîn, raionul Făgăraș, Maria Hanzu, fruntașă în întrecerea socialistă de la fabrica „Libertatea"-Sibiu, Nistor Valeria, învățătoare de la școala de 7 ani, orașul Sibiu și Marian Otilia, învățătoare din comuna Bain, raionul Rupea, au primit de asemenea diplome de merit.

Corespondent
SIRBU GHEORGHE

Conserve de bună calitate

Conservele de pește produse de fabrica „Ionel Jora" din Galați sînt cunoscute ca produse de bună calitate. Zilnic din această întreprindere sînt trimise în toate regiunile țării mii de kilograme de conserve de pește.

De la începutul anului și pînă la 1 martie, colectivul acestei întreprinderi a dat peste plan 21.000 kg. conserve de pește și a realizat două sortimente noi: lapți în sos tomat și marinată de obleți în sos tomat cu ulei. Colectivul secției prăjit a realizat în primele două luni ale acestui an economii în valoare de peste 20.000 lei. O contribuție prețioasă la obținerea acestor succese au adus-o conducătoarele Maria Postole, Elena Lefter și Pachița Vricuți.

(Agerpres)

Casă de Creație pentru artiștii plastici

Pe zidul imobilului din str. Pictor Verona nr. 3, se pot citi cuvinte proaspăt scrise: „Uniunea Artiștilor Plastici din R.P.R., Casa de Creație nr. 1, București".

Zilele acestea, prin grija Uniunii Artiștilor Plastici și cu sprijinul Sfatului Popular al Capitalei, au fost puse la dispoziția pictorilor, sculptorilor și graficienilor cele 26 de ateliere ale acestei case de creație în care 38 de artiști plastici, îndeosebi tineri — dintre care unii absolvenți ai Institutului de Arte Plastice „N. Grigorescu" — își vor desfășura activitatea.

Incăperile spațioase au fost amenajate pentru ca nimic să nu stingherească munca de creație a artiștilor: becuri fluorescente, zugrăveli de culoare deschisă, mobilier adecvat.

Pe șoseaua Kiseleff nr. 16, unde pe vremuri era un local de petrecere destinat îmbuibaților regimului burghezo-moșieresc se lucrează acum intens la amenajarea unei a doua case de creație, care va cuprinde printre alte ateliere și unul destinat lucrărilor monumentale.

(Agerpres)

Ne alăturăm chemării tinerilor de la G.A.S. Bălteni

★ ★

Avem condiții să obținem rezultate frumoase

Tinerii din gospodăria noastră au citit cu mult interes chemarea organizației de bază U.T.M. de la gospodăria agricolă de stat Bălteni, cu privire la îndeplinirea și depășirea planului pe anul 1955 în sectorul legumicol.

Insuflețiți de această chemare și dorind să contribuim și noi la buna aprovizionare a orașelor cu legume și zarzavaturi, am discutat într-o adunare generală posibilitățile noastre în această privință.

Sfătuindu-ne cu tehnicienii și conducerea gospodăriei, am văzut că avem condiții care să facă posibilă îndeplinirea sarcinilor de plan în sectorul legumicol.

Astfel, sub conducerea organizației de partid și cu sprijinul permanent al sindicatului, ne angajăm să îndeplinim planul de producție în sectorul legumicol pe anul 1955 în proporție de 120 la sută, obținînd următoarele depășiri la culturile principale: 10 la sută la castraveți, 30 la sută la varză, 17 la sută la morcovi, 20 la sută la roșii și 25 la sută la ceapă.

In acest scop noi vom aplica o serie de metode înaintate menite să ducă la sporirea producției la hectar. Vom planta de pildă 20 hectare de cartofi în cuiburi așezate în pătrat, vom iaroviza sămînță de sfeclă pentru o suprafață de cinci hectare, iar pentru un hectar de roșii vom confecționa ghivece nutritive.

Prin îndeplinirea acestor angajamente vom contribui la o mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu legume și zarzavaturi.

AGHIORGHIESEI IOAN
secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.S.-Pașcani, regiunea Iași

Vom munci cu tot elanul

Tinerii legumicultori din gospodăria noastră răspund cu multă însuflețire chemării celor din gospodăria agricolă de stat Bălteni. Sîntem hotărîți să muncim cu tot elanul nostru tineresc pentru a obține o producție cît mai mare de legume și zarzavaturi la hectar.

Pentru anul acesta ne angajăm să îndeplinim planul de producție la culturile principale în proporție de 140 la sută la fasole, 125 la sută la cartofi, 140 la sută la roșii, 160 la sută la varză, 125 la sută la ceapă și 120 la sută la dovlecei.

Pentru a putea realiza ceea ce ne-am propus, vom cere permanent sprijinul tehnicienilor și inginerilor și vom folosi metodele înaintate de muncă. Vom pregăti din timp răsadnițele, iar pe întreaga suprafață cultivată cu legume și zarzavaturi vom aplica îngrășăminte chimice.

Cu ajutorul organizației sindicale vom antrena pe toți tinerii care lucrează în acest sector în întrecerea socialistă formînd totodată două echipe și o brigadă de tineret.

Obținînd realizări cît mai mari în sectorul legumicol, noi vom contribui la micșorarea prețului de cost al produselor, la îmbunătățirea condițiilor de trai ale celor ce muncesc.

NEDELCU NICOLAE
secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.S.-Clucereasa, raionul Pitești

Hotărîrea noastră

Chemarea tinerilor legumicultori din gospodăria agricolă de stat Bălteni, regiunea București a fost primită de noi cu multă bucurie. Am hotărît să le răspundem.

In lupta pentru sporirea producției de legume și zarzavaturi brigăzile de tineret vor aduce o însemnată contribuție. Brigada a II-a legumicolă, de pildă, s-a angajat să îndeplinească planul la roșii în proporție de 125 la sută, iar la mazăre în proporție de 110 la sută. Tinerii din brigada a IV-a au hotărît și ei să îndeplinească planul pe brigadă în proporție de 130 la sută la roșii și 125 la sută la varză și ardei. Alături de ei, noi, toți tinerii din secția a VII-a, sub conducerea organizației de partid și cu ajutorul permanent al conducerii gospodăriei și al tehnicienilor, vom munci astfel pentru ca planul anual de producție în sectorul legumicol să fie îndeplinit în proporție de 115 la sută.

Ne angajăm ca la principalele culturi să realizăm planul în proporție de 125 la sută la sfeclă roșie, 110 la sută la fasole verde, 130 la sută la dovlecei și 115 la sută la rădăcinoase. Suprafața de grădină o vom mări cu încă 22 hectare.

Pentru a putea realiza tot ce ne-am propus, noi vom folosi pe scară cît mai largă metodele înaintate de muncă.

Muncind astfel, noi vom contribui la buna aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești din regiunea Oradea.

TOTH ION
secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.S.- Oradea

Angajamentele tinerilor colectiviști

In gospodăria noastră colectivă, tinerii muncesc cu mult elan, contribuind zi de zi, prin realizările lor, la buna aprovizionare a oamenilor muncii cu produse agro-alimentare.

Chemarea tinerilor din gospodăria agricolă de stat Bălteni cu privire la sporirea producției de legume și zarzavaturi a găsit un larg răsunet și în rîndurile tinerilor de la noi din gospodărie.

Noi am hotărît să mărim suprafața ce va fi cultivată cu legume anul acesta și, pentru a obține recolte cît mai bogate la hectar, vom folosi, cu ajutorul tehnicienilor, metodele înaintate de muncă. De exemplu vom aplica îngrășăminte pe întreaga suprafață cultivată cu legume și vom planta răsaduri în ghivece nutritive, iar în ce privește cultura de cartofi, însămînțarea o vom face pe întreaga suprafață după metoda cuiburilor așezate în pătrat.

Avîntați în întrecerea socialistă, sub îndrumarea organizației de partid, ne angajăm să îndeplinim planul de producție al sectorului legumicol pe anul acesta în proporție de 130 la sută. Pe culturi vrem să-l îndeplinim în proporție de 127 la sută la cartofi, 200 la sută la castraveți, 150 la sută la varză, 118 la sută la roșii, 140 la sută la pepeni și 112 la sută la ceapă de arpagic.

COMAN GHEORGHE
secretarul organizației de bază U.T.M. din G.A.C. „9 Mai"-Meri, raionul Găești

Un dar de nuntă

Genele Mărioarei Botiz erau umede. Atîta fericire ca acum, n-o mai cuprinsese niciodată. Erau lacrimi de bucurie, de fericire și cu toate acestea, parcă nu-i venea să creadă. Stătuse de atîtea ori de vorbă cu Ion al lui Leș, îi destăinuise atîtea lucruri și, niciodată nu avusese atîta sfială ca acum. Intinse mîna tremurîndă spre cel ce de-acum încolo îi va fi bărbat. Apoi la sfatul popular ce mai lume! Unii făceau glume pe seama lor. Dar glumele nu erau deloc rele. Cei ce le spuneau, le spuneau așa, după obicei. Ce rușine i-a fost atunci! La sfat i-au întrebat dacă se iubesc. Dar cum să nu se iubească? Ca Ion al ei nu mai afli nici în șapte sate.

Mărioara Botiz vorbește cu Ion al lui Leș de mult timp. Cînd a plecat la oaste i-a spus: „Am încredere în tine Mărie". Și Ion nu s-a înșelat.

Au mai venit și alți feciori să-i ceară mîna. Dar ea își dăruise inima lui Ion. Acum el s-a întors. Ce-i drept Mărioara și-l închipuia altfel. Auzise de mult că omul după ce face armata vine schimbat. Ba alții îi șopteau uneori:

— Crezi că o să te mai iubească?

— Nu cred, ci sînt sigură, răspundea ea. El niciodată nu și-ar călca cuvîntul, chiar de l-ar pica cu smoală clocotită.

Adevărul e că Ion se schimbase într-un fel. Numai că nu așa cum au prezis cei invidioși.

De cînd a venit acasă, s-a dovedit vrednic la treabă. In cîteva zile Ion și-a reparat plugul și grapa. Mergînd pe la Mărioara a văzut că și ea își îngrijea bine vitele. Apoi a trebăluit multă vreme și pe la vitele sale, prin grajd. S-a certat cu tătîne-su că nu dă la vite fîn așa cum se cuvine.

La școală, cînd se ține învățămîntul agrozootehnic caută să nu-i scape nimic. Ba a avut curajul să pună prinsoare cu cei bătrîni, țărani din sat, că anul acesta el va obține peste 2000 kilograme de porumb boabe la hectar și peste 1800 kilograme de grîu.

Mărioara îl știa că se ține de cuvînt și, la drept vorbind, se mîndrește cu asemenea soț. „Insă să te știi așa deodată nevasta lui, asta nu e chiar atît de ușor" — gîndește ea.

Dar nici maică-sa, Zamfira, nu-i dă pace. O tot cicălește și o întreabă dacă mai ține minte bine cum se gătesc tăițeii cu varză, sau plăcintele de tot felul. Insă parcă n-ar fi de ajuns atîta. Azi, în ajunul nunții s-au adunat mulți grijulii, care gătesc fel de fel de bucate. Și cum e omul la treabă, mai aruncă cîte o glumă și îi face semne cu ochiul. Ar fugi de acasă să uite de toate necazurile astea, dar fugi dacă te lasă inima să părăsești asemenea fecior. Chiar tovarășul scretar al organizației de partid a strigat-o într-o zi și i-a zis:

— Ei, fată, ți-a venit inima la loc? Să știi că n-ai nimerit-o rău. El vrednic, tu la fel...

★

Pe drumul șerpuit al satului Borcut ce urcă spre șoseaua principală dintre Tg. Lăpuș și Baia Mare era mare freamăt.

Dacă ai fi privit cu mîna dusă strașină la ochi, zăreai un drapel cu panglici roșii, tricolore și albe — steagul mirelui — agitat de feciorii din sat îmbrăcați cu pieptare înflorate.

Chiuiturile se auzeau nu numai de aici, din curtea Mărioarei, ci și mai departe. Mirele venea să-și ia mireasa însoțit de mare alai...

In acest timp druștile boceau mireasa, amintindu-i că mult timp nu va mai avea de stat în locuința părintească.

Ce să facă — să se bucure sau să se întristeze? La urma urmei de ce să se întristeze? Doar va locui în același sat cu ai săi. Insă chiar de ar fi trăit la capătul celălalt al țării, după Ion Leș tot s-ar fi dus. Nu ar fi trăit doar tot în patrie? Și tot gîndind la una, la alta, auzi că alaiul intră în curte. Se uită și ea pe fereastră. Ion era mai chipeș ca oricînd. Avea în jurul pălăriei numai flori cusute cu mărgele de toate culorile.

— Ce mai mîndrețe de fecior, auzi pe una dintre drușți vorbindu-i. Ea zîmbi și își plecă genele rușinată. Inima îi bătea în piept să se spargă.

...Era timpul cînd — după obicei — mireasa trebuia să iasă afară. Mirele își făcu loc printre mulțime și o apucă de mînă.

— Hai Mărioară la masa aceea din curte. Au venit niște tovarăși cu listele pentru semnături pe Apelul despre care ți-am vorbit alaltăieri.

— Apelul de la Viena?

— Chiar așa! Hai mai iute. Să o luăm înaintea tuturor. Asta e cel mai prețios dar al nunții noastre. Semnăm în numele vieții și fericirii noastre, al căminului nostru, al copiilor pe care îi vom avea.

— Bine, bădiță. Dar mă lași să semnez eu întîi, nu-i așa?

— Te las, nevestică. De ce să nu te las? spuse el mîndru. Și în obrajii Mărioarei au răsărit pe dată doi bujori... Cei doi tineri au semnat în numele vieții și al fericirii lor.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare

Scrisoare din R. P. Chineză

ACUM SÎNT ȘI EU LA ȘCOALĂ

Autoarea acestui articol, transmis ziarului nostru prin intermediul Agenției Chineze de Informații, este o tînără muncitoare de 21 de ani, deputată în prima Adunare a Reprezentanților Populari din întreaga Chină. Ea este cunoscută în R. P. Chineză ca inițiatoarea unei noi metode de lucru cu ajutorul căreia se reduc rebuturile la bumbac și care dă posibilitatea să se supravegheze un număr dublu de fusuri.

Ho-Chien-hsiu (în picioare) studiind geografia împreună cu colega ei Han Pei-lan

Cu doi ani în urmă lucram încă în filatura unei fabrici textile aparținînd statului, la Tsingtao, iar în prezent, studiez la școala pentru muncitori și țărani de pe lîngă Universitatea Populară din China. Cînd am intrat în fabrică, în noiembrie 1949, mi-a venit foarte greu, deoarece nu știam carte. Fabrica noastră lucra după plan și pretutindeni erau afișate grafice și panouri arătînd creșterea producției. Acei care știau să citească, cunoșteau dintr-o privire care secție sau muncitor a depășit norma. Pe cînd eu, singurul lucru pe care-l vedeam, era o îngrămădeală de linii roșii și albastre mergînd în sus și în jos. Nu puteam să le descifrez pînă nu mi le explica cineva.

Adeseori secția în care lucram mă trimitea să ascult rapoartele conducerii fabricii. Deoarece nu puteam lua note, îmi era destul de greu să-mi amintesc tot ce se discutase. Cînd mă întorceam în secție, îmi venea destul de greu să relatez în amănunțime ce ascultasem în cîteva ore.

In anul 1952 am plecat în Uniunea Sovietică la sărbătorirea zilei de 1 Mai. Acolo am vizitat mai multe uzine automate. Mi-am dat din ce în ce mai bine seama că noi muncitorii trebuie să ne ridicăm nivelul tehnic și cultural pentru a grăbi industrializarea Chinei.

Cînd m-am întors în țară am căutat deaceea pe toate căile să mă perfecționez. Mare mi-a fost bucuria atunci, cînd secretarul comitetului de partid al fabricii m-a anunțat că conducerea fabricii a fost de acord cu trimiterea mea la o școală pentru muncitori și țărani.

UN TRECUT AMAR

In trecut, tatăl meu a fost hamal. Cu greu putea să-și permită să mă întrețină la o școală. Reușind totuși să mă dea la învățătură cînd aveam 7 ani, tatăl meu nu putea să-și întrețină familia ca să nu moară de foame. Intr-o asemenea situație a trebuit ca după o lună eu să părăsesc școala. Impreună cu fratele meu mai mic scormoneam prin grămezile de gunoi, căutînd cărbuni nearși pentru a-i aduce acasă. In zilele dinaintea eliberării am umblat pe la multe fabrici, căutînd de lucru. N-am găsit însă de lucru, deoarece nu am putut cumpăra daruri pentru director. Acum, Partidul Comunist și Guvernul Central Popular, nu numai că mi-au dat de lucru, dar m-au trimis și la școală. In trecut, nici n-aș fi putut visa la așa ceva.

Școlile pentru muncitori și țărani, primele de acest fel în istoria Chinei, urmăresc să ridice într-un scurt timp nivelul nostru cultural, al muncitorilor și țăranilor. In total sînt 58 de asemenea școli în întreaga țară. Treizeci și șase din acestea funcționează pe lîngă institute de învățămînt superior. Ca și mine, cei mai mulți tineri elevi n-au urmat aproape de loc școli înainte.

AJUTORUL PROFESORILOR

Cînd eram la fabrică, nu cunoșteam bine nici adunarea, nici scăderea. Nu puteam înțelege nici chiar unele cuvinte pe care inginerul le întrebuința pentru a-mi ajuta să descriu noua mea metodă de muncă. Acum însă trebuie să studiez literatura chineză, istoria, geografia, fizica, chimia, biologia și alte materii. Sînt încă multe greutăți dar ele nu mă sperie, deoarece profesorii noștri ne ajută. Ei se dedică din toată inima muncii pe care o duc, pentru a face din noi muncitori valoroși. Ei verifică cunoștințele pe care le acumulăm în fiecare zi. Profesorii ne ajută de asemenea pe fiecare în parte în afara orelor de curs. Vara trecută, în timpul vacanței, am fost pregătită în fiecare zi la două materii de către tovarășul Yang, profesor de limba chineză și de tovarășul Li, profesor de aritmetică. Prietenia și ajutorul reciproc între elevi sînt încurajate de către conducerea școlii. Se organizează ajutorarea de către elevii buni a acelora care mai întîmpină încă greutăți. Cîteodată nu puteam să mă țin în pas cu colegii mei la aritmetică și literatură de pildă. Atunci m-au ajutat Lui Pao-cian, de la librăria Hsin-hau, care se pricepea la aritmetică și Yu Cian-min, un electrician care se ocupă mult de literatură.

Constituția Republicii Populare Chineze ne-a dat un nou imbold la învățătură. Articolul 94 al Constituției prevede că cetățenii Republicii Populare Chineze au dreptul la învățătură. Statul asigură cetățenilor acest drept prin înființarea și extinderea treptată a diverselor instituții de învățămînt și a altor instituții cultural-educative, astfel că acest drept devine o realitate vie.

In timp ce urmăm la școală, noi primim cu regularitate salariile pe care le primeam și la fabrică. Cu o asemenea grijă din partea patriei, din partea Partidului Comunist, sîntem siguri că vom termina cu bine studiile noastre.

HO CHIEN-HSIU

Pekin, 1955

CRONICA LITERARA

Aurel Gurghianu: „DRUMURI"

O bună parte din producția literară a lui Aurel Gurghianu a văzut lumina tiparului în paginile periodicului literar de la Cluj, astăzi revista „Steaua".

Parcurgînd colecția „Almanahului literar" din anii mai vechi, răsfoind volumul „Drumuri" recent apărut, și cele din urmă numere ale revistei clujene, „drumul" poetului Aurel Gurghianu iese la iveală limpede și concludent.

Poate că tînărului autor nu i-a ațînut calea „un zmeu la podul de aramă" asemenea eroului din basm pe care ni-l evocă una din poeziile sale, dar, nu încape îndoială că acest drum n-a fost nici ușor, nici neted.

Pe drumul pe care și l-a ales, Aurel Gurghianu pășește cu îndrăzneală și încredere.

Dar, deși poetul se ține bine pe propriile sale picioare, versurile din volumul nu de mult apărut, lasă să se înțeleagă că Aurel Gurghianu, alături de uneltele și armele bune și eficiente cu care a pornit pe calea anevoioasă a poeziei, mai duce cu sine destulă povară de prisos care-l stînjenește în mers, îl silește să bată pasul pe loc, iar uneori să se poticnească.

Cele trei cicluri ale volumului „Drumuri", inclusiv lucrarea de mai mare întindere ce are să încheie plachetă (Întîmplarea cu Sodomia și cu găinile), supun aprecierii cititorilor un material literar suficient pentru a ne da seama că lira lui Aurel Gurghianu poate fi mînuită cu dibăcie și originalitate.

În universul poetic al tînărului autor ocupă un loc de frunte tema satului; tocmai poetul se vădește mai ales atunci cînd abordează probleme legate de lumea satelor pornite pe drumul construirii unei vieți îmbelșugate. În acest mediu poetul se simte în largul lui, cîntecul izbucnește din toată inima, „neașteptînd chemare", nu în numele unui „lirism pur", nu pentru că ar vrea să pozeze în rapsod rural ci pentru că îi e scumpă natura patriei, a crescut în mijlocul ei, se consideră fiul ei, îi sînt dragi oamenii care o însuflețesc și o transformă.

Poeziile reușite din ciclul intitulat sugestiv „Cîntecele cîmpiei" evocă în fața cititorului întinderile cîmpurilor natale pe care-și foșnesc mătasea știuleții grei de păpușoi, lanurile cu miros de rapiță amară care te urmărește toată viața cu parfumul lor, drumurile șerpuitoare de printre țarini pe care se mișcă scîrțîind greoi carele încărcate de roadă.

Este un merit al lui Aurel Gurghianu faptul că a înțeles că natura în poezie nu este un domeniu „tabu" atunci cînd nu reprezintă un scop în sine, atunci cînd pornește de la un conținut de idei bogat. Străduindu-se să ia pildă de la Eminescu, Alecsandri, Coșbuc și de la alți maeștri ai acestui gen din literatura universală, tînărul poet a izbutit să dea, atunci cînd a luat în mînă paleta de pastelist, o serie de peisaje lirice de o reală frumusețe.

Caracteristic pentru Aurel Gurghianu este faptul că imaginile cîmpenești care se întîlnesc în cele mai reușite dintre pastelurile sale nu sînt colorate țipător, cu nuanțe stridente de ilustrată inferioară, nu înfățișează idilic realitățile din satele noastre, ci apar ca niște tablouri vii, însuflețite, la baza cărora stau sentimente puternice și adînci.

Într-o poezie care de fapt nu este pastel, ies în evidență două versuri foarte caracteristice pentru această latură bună a creației lui Aurel Gurghianu:

„Vor izbucni irișii în parcurile noastre,
Pe blocuri noi sui-vor zorelele albastre"...

Dacă poetul ar fi încercat să redea în cuvinte întreaga gamă de culori de pe petalele zorelelor — de la albastrul cel mai estompat pînă la violetul cu nuanțe de carmin — cu siguranță că în fața unei asemenea imagini sufletele noastre ar fi rămas impasibile, oricît de „sensibilă" și „eminamente lirică" ar părea ea. Dar Aurel Gurghianu în exemplul de mai sus și în alte poezii izbutite — a trecut dincolo de munca de meșteșugar, ridicîndu-se pînă la adevărata artă prin faptul că a știut să descopere în spatele crîmpeielor de natură acțiunea omului, a omului care înnoiește și înfrumusețează natura.

Deosebit de plastică, amintind prin gingășia sa tablourile lui Grigorescu, este poezia „Boii". Undeva, pe un petec de pămînt ară de două zile un flăcău în timp ce de departe se aude duduit de tractoare. Pastelul, format numai din două catrene, se încheie cu o imagine depășind simpla descriere, dezvăluind sensul adînc al tabloului:

„Trag boii greu și gîfîie de zor.
Și picură mărunt. Și vine seara.
Cu gîturile-ntinse spre tractor
Se roagă parcă să le ia povara".

În lirica sa, Aurel Gurghianu a căutat să se apropie de comorile creației populare cu dorința sinceră de a învăța. Modul în care a fructificat experiența acestor creații, deși inegal și nu întotdeauna cel mai fericit, a dus totuși la cîteva realizări de calitate remarcabile.

Interesantă prin concepție și deosebită prin meșteșugul realizării artistice este în această privință poezia „Cuvîntul starostelui". Brodată pe motivul unui vechi cîntec popular, poezia se aseamănă cu tradiționala orație de nuntă pe care starostele o face miresei. Mireasa este sfătuită să nu se simtă înstrăinată, să se deprindă cu gîndul părăsirii casei părintești; caii sînt gata de plecare, doar un chiot mai așteaptă ca să pornească la drum. Cu sensibilitate autorul nu uită să precizeze și amănunte despre „zestrea" miresei:

„Și cînd vei ajunge-n hotare,
În celălalt capăt de sat,
Privește cîmpia mănoasă
Ce toată, din zare în zare
A ta e: pe veci ți s-a dat"...

„Boii", „Cuvîntul starostelui", „Cuibul de barză", „La un mormînt" și alte poezii izbutite din volum dovedesc că poetul se îndreaptă spre redarea convingătoare, artistică a unor fapte esențiale ale vieții noastre noi, că este capabil să scoată la iveală reale valori artistice, că are suficiente posibilități să realizeze creații din ce în ce mai bune.

Însușirile celor mai valoroase poezii ale sale au asigurat lui Aurel Gurghianu poziții trainice în rîndurile scriitorilor tineri. Urmărind drumul creației poetului se poate vedea limpede că aceste poziții nu au fost cucerite fără lupte. În 1950 a apărut în „Almanahul literar" nr. 6, sub semnătura lui Aurel Gurghianu, o poezie antiimperialistă intitulată „Protest". Se găseau și în această poezie imagini și strofe care prevesteau un poet autentic. Dar sîmburii de poezie se sufocau sub o avalanșă de abstracții retorice care se voiau „tari" și care minimalizau satira:

„Din pîntecul pămîntului rotund
Storcîndu-i minereul și lumina,
Bancherii grași, prin bezne fără fund,
Cu mîini de cioclii plămădesc ruina".

Astăzi poezia satirică a lui Aurel Gurghianu care reprezintă cea de a doua preferință a poetului, alături de pastel, a cunoscut o sensibilă maturizare.

În „Cimitirul Eternității" una din poeziile ciclului „Prin țară" Aurel Gurghianu îl numește pe Topîrceanu „maestru iubit". Nu ne putem da seama încă dacă trebuie să acordăm acestei afirmații înțelesul unei mărturisiri de credință. Un lucru este limpede: Aurel Gurghianu stăpînește resurse bogate în domeniul satirei deși, după părerea noastră, aceste resurse nu sînt încă integral valorificate. În paginile sale de satiră, poetul nu-și mai aruncă astăzi imprecația asupra unor personaje schematice, vagi așa cum făcea în poezia „Protest". Focul satirei nu se mai concentrează asupra unei fantoșe, ci lovește cu greutate în figurile acelora în care poetul a individualizat tot ceea ce este vrednic de scîrbă și de ură. Cu cîtă putere de convingere îi sînt puse înainte capetele de acuzare „Baroanei" din poezia cu același titlu:

„Istoria Ardealului în sînge
Pare-ți-se înșirată acuzatoare, grea...
Un trup pe roată s-a zbătut, se frînge...
Iobagii morți pășesc în urma mea".

Puternice și de o personalitate pregnantă sînt și alte poezii satirice cum ar fi „Balada nopților de odinioară", „De vorbă cu o statuie care se crede încă în libertate" — pe teme antiimperialiste — sau „Poetul și divanul" și „Rondelul cultivatorilor de țînțari" — două satire reușite care țintesc în unele aspecte negative din viața noastră de toate zilele.

Nu numai exemplul poeziilor satirice dovedește o sensibilă maturizare a concepției artistice a poetului. Se poate spune că același progres l-au cunoscut și alte laturi ale creației lui Aurel Gurghianu, lucru care s-a putut desprinde și din trecerea în revistă a pastelurilor sale. Cu toate acestea, nu trebuie să închidem ochii în fața unei „poveri de prisos" de care vorbeam la început și pe care poetul nu izbutește sau nu se îndură s-o abandoneze.

În nu puține izbitor cu pastelurile pline de căldură și firesc bogate în conținut de idei, despre care am avut prilejul să vorbim, unele poezii din volumul „Drumuri" cultivă o atmosferă festivă, fals poleită, prin mijlocirea unor elemente pseudo-artistice. În pastelul intitulat „Poemul lanului copt" publicat în nr. 7 din „Almanahul literar" pe 1950 se întîlneau asemenea strofe:

„Lan bogat de tînără secară
Suflul verii-l înfioară
Unduind sub pînzele de zare,
Desfăcînd rodul purpuriu în soare" etc.

Aceleași alămuri cu sclipiri amăgitoare de aur sînt zăngănite ici colo și prin poeziile din volumul „Drumuri". În poezia „Oaspeții noștri", dintr-un ciclu cu același nume, delegații la Festival pășesc „pe vedele chilim" zăresc „conturi albastre", întîlnesc grădini în care, „se desfac merele coapte", simt „aroma țării", „gustul bun al fructelor". În restul poeziei mai apar bărăgane „inundate de soare", „spice de grîu înalt", „buchete mari de mac", „coloane de fum scriind izbînzile pe cer". Aceeași trăsătură o are și poezia „Pastel". Propunîndu-și să aducă un imn de slavă soarelui, poetul se mărginește să „nepotolit avînt" și „raze de foc ca un altoi" (?), pentru ca în ultimele rînduri să facă o „actualizare" silită ajungînd de la soare la... oaspeții de la Festival pe care acesta urmează, chipurile, să-i întîmpine în mod deosebit de solemn.

Sîntem pe deplin îndreptățiți să-i cerem autorului poeziilor „Cuvîntul starostelui", „Boii", „Pe lîngă Mureș" să respingă cu mai mare hotărîre toate vechiturile din magazia formalismului care nu au nimic comun cu poezia de care poporul nostru are nevoie.

Uneori se vorbește despre poeții care lasă publicistica să pătrundă ca atare în poezie. Pe bună dreptate s-a afirmat că o asemenea apropiere este jignitoare și pentru poezie și pentru publicistică. În versurile lui Aurel Gurghianu se întîlnesc adesea pasaje de publicistică nudă — prozaică în cel mai peiorativ sens al cuvîntului — strecurată prin contrabandă în climatul poeziei. Caracteristică în această direcție este poezia „Chifor". Poetul a vrut să redea în imagini artistice ideea transformării mentalității țăranului mijlocaș, a pornirii lui pe drumul colectivizării. În afară de cîteva momente de reală intensitate, cum ar fi spre exemplu scena finală — cînd Chifor, mijlocașul, pătrunde în grajd și dezmiardă „cu mîna aspră" coarnele boilor — ... — poezia este palidă și neconvingătoare, transcriind în versuri plate ideea că, deși încă nu se îndură să rupă cu vechiul, țăranul mijlocaș va trece în urma colectivizării. Poetul își împarte versurile pe momente care urmează o logică simplistă, diformantă. În prima parte, mijlocașul — dus pe gînduri — se întreabă dacă să intre sau nu în gospodărie; acest moment ar putea fi numit în mod convențional „tabloul întîi" al poeziei. În „tabloul doi", prin vorbe viclene, chiaburul reușește să-l convingă că n-are ce căuta în gospodărie, evocînd cu stăruință imaginea tatălui lui Chifor despre care ni se spune într-un chip foarte confuz că „s-a dus să moară în cîmp" într-un fel de mistică fuziune cu „glia". „Tabloul trei" arată retragerea lui Chifor de pe lista gospodarilor înscriși pentru colectivă. În sfîrșit, în ultima parte, un activist „îl lămurește" și-l face să opteze definitiv pentru gospodărie.

În unele părți poetul a încercat să substituie cu un material mai convingător prezentarea schematică a realității. Dar în loc să treacă prin filtrul sensibilității sale artistice problemele realității să le prefacă în parte integrantă a personalității sale, Aurel Gurghianu recurge la versificarea simplistă a unor idei juste, dar care în poezie, prin expunerea lor generală și abstractă, își pierd toată plenitudinea.

„Spre seară satul se agită,
În grupuri oamenii se-adună:
— Se șterse Chifor de pe listă,
Să știi că asta nu-i a bună!
Și iată că din mijlocași
Vreo patru după el s-au șters..."

Cîtă deosebire este între aceste versuri despre situația specifică a țăranului mijlocaș și puterea de convingere care se desprinde din ultima strofă a poeziei „Vrăjmașul":

„De-aș fi-n deșert — cu moartea să mă lupt,
Cu fiarele, cu beznele, mereu,
Și numai tu în preajma mea să fii,
Și-atunci te-aș socoti vrăjmașul meu"

Din toată poezia, care nu este dintre cele mai izbutite, versurile finale se rețin, intră în conștiința cititorului. Ideea luptei de clasă, a trecut prin focul inimii poetului, a devenit în mod firesc conținutul emoției lirice pe care versurile sale o trezesc în sufletul cititorului.

În volumul lui Aurel Gurghianu se întîlnesc asemenea imagini care își fac repede drum spre inima cititorului, atunci cînd poetul topește ideile și faptele de viață într-un material artistic propriu, le concretizează cu mijloace specifice, personale. Aceasta nu se întîmplă însă în numeroase poezii. Alături de „Chifor", tot atît de caracteristică pentru tributul pe care Aurel Gurghianu îl plătește retorismului declamator și platitudinii, este poezia „Cîntec despre studenți".

Problema sărăciei de expresie și a platitudinii se ridică și în „Întîmplarea cu Sodomia și găinile". Este știut că în literatura noastră se simte nevoia unor creații dedicate combaterii fără cruțare a superstițiilor și obscurantismului. Poezii pe această temă sînt oricînd binevenite. Dar felul în care este tratată această temă în „Întîmplarea cu Sodomia și găinile" este cu mult sub nivelul posibilităților reale ale autorului. Poetul a greșit acceptînd ca „versurile" să fie incluse în volum această încercare — apărută în urmă cu cîțiva ani în „Almanahul literar" — și în care superficialitatea și facilitatea se împletesc cu trivialul.

Credem că aici se pune și o problemă de etică profesională. Unii tineri scriitori [illegible] față de literatura destinată țărănimii muncitoare. Nu rare ori apar în diferite reviste poezii voit „poporane", de fapt creații sub orice critică, pe care autorii le socotesc probabil bune de recitat pe scena vreunui cămin cultural. Este curios că tocmai Aurel Gurghianu, care afirmă undeva că știe că la căminele culturale se recită „Stema țării", de M. Beniuc, poate considera poezii de felul „Întîmplării cu Sodomia" drept contribuții la educația gustului artistic al oamenilor muncii de la sate.

În drumul creației lui Aurel Gurghianu primul său volum reprezintă un moment important. Mergînd pe linia dezvoltării însușirilor reale dovedite în „Drumuri", debarasîndu-se cu hotărîre de tot ceea ce-l împiedică să crească, nu încape îndoială că poetul va da opere din ce în ce mai valoroase.

BORIS BUZILĂ

Priviți ce veseli sînt tinerii dansatori din fotografie! Jocul și voia bună merg doar mînă-n mînă și amîndouă sînt proprii tinereții. Ei sînt membrii echipei artistice de la Cooperativa de confecții „Cootex" din Oradea. Acum pregătesc un dans maghiar cu care probabil vor stîrni multe aplauze la un viitor concurs.

Foto: RADU COSTIN

Intr-o școală muzicală pentru copii

V. Kuzmenko

În centrul Prokopievskului — un oraș de mineri din Vestul Siberiei — se înalță o frumoasă clădire albă cu coloane. Aceasta este Școala muzicală pentru copii din oraș.

În august, înainte de începerea cursurilor, se adună aci zeci de băiețași și fetițe de 7—8 ani, însoțiți de părinți. Atunci încep examenele de admitere.

Copiii străbat coridoarele luminoase, împodobite cu flori; din portretele atîrnate pe pereți îi privesc chipurile marilor compozitori și muzicieni. Copiii se urcă la primul etaj unde se ține examenul.

La masă șed membrii comisiei. Ei pun întrebări: Ce cîntece știi? Și mai care? Cîntă unul din cîntecele tale preferate. — Copilul cîntă. Apoi pedagogul se apropie de pian și execută o melodie simplă. Sunetele pianului încetează și copilului i se cere din nou să cînte. Membrii comisiei sînt atenți la puritatea intonației, verifică auzul, memoria muzicală, simțul ritmului.

Copilul este primit la școală.

Trece un an, doi, trei... Acum elevul nu numai că-i recunoaște în portrete pe Ceaikovski, Beethoven, Glinka, Mozart, Bach, dar știe și să execute unele din operele lor.

La Școala muzicală învață elevii școlilor obișnuite de zece ani care îmbină învățătura cu studiul muzicii. Numeroasele clase sînt pline încă din zori. Dincolo de ușile duble masive se aud sunete înăbușite de violoncel, de vioară sau de fagot. Au loc lecții la toate secțiile școlii — pian, instrumente cu coarde, instrumente populare sau de suflat.

Olea Kopîneva și prietena ei Nadea Șarkova, amîndouă în uniforme bine călcate, cu cravatele pionierești legate cu grijă, au venit azi mai de vreme ca să repete încă odată lecțiile pregătite acasă. Degetele subțiri și agile ale Olei aleargă cu repeziciune pe clapele pianului. Nadea spune încet:

— Mie mi-e mai greu să rețin în întregime notele și pauzele. „Nadea, unde te grăbești mereu"? — mă întreabă profesoara. Nici eu singură nu știu de ce mă grăbesc. Așa se întîmplă la început, dar cînd voi învăța o piesă atunci n-o să mă mai grăbesc.

— Acasă, eu cînt zilnic cîte o oră jumătate, două, — continuă Nadea. — Pianul nostru e foarte bun. Mă așez la pian după ce mi-am terminat lecțiile — e așa de plăcut să cînți după ce ai învățat la fizică sau matematică!

— Și eu iubesc muzica, — spune Olea. — Acasă învăț cu atenție lecția, apoi în clasă o analizez împreună cu profesoara. Ea îmi arată unde n-am cîntat bine, mă întreabă ce exprimă anumite fraze muzicale și cum trebuie cîntate, încet sau repede, lin sau staccato.

Olea a terminat cu diplomă de merit clasa a IV-a și a trecut în a V-a. Ea a învățat cîteva bucăți noi: Sonata nr. 6 de Mozart, „Dulce vis" de Ceaikovski, „Marșul lui Cernomor" de Glinka.

În camera vecină ține lecție Agnessa Homutova, profesoara de pian. Bucata este executată destul de corect. Elevul nu cîntă fals, păstrează măsura, ține degetele cum trebuie. Dar aceasta este numai prima treaptă.

— Dacă elevul a făcut o greșeală, — spune Agnessa Homutova, — trebuie să i se arate cum să cînte bine. Dar aceasta nu e totul; principalul e ca elevul să înțeleagă singur de ce trebuie să cînte așa și nu altfel și lucrul acesta e posibil numai cînd i se dezvoltă permanent cultura muzicală. La lecțiile de literatură muzicală copiii fac cunoștință cu muzica populară și clasică, cu cele mai bune opere ale compozitorilor sovietici și străini. Toți elevii, indiferent de specialitatea aleasă studiază muzica de cor și cîntă în cor. Aceasta le dezvoltă auzul, memoria muzicală și gustul artistic.

La școală se organizează deseori serate muzicale. La aceste serate la care asistă numai profesorii și elevii școlii, elevii execută bucățile pe care le-au pregătit. După aceea, profesorii discută amănunțit calitățile și lipsurile execuției. Cea mai înaltă apreciere pentru tinerii muzicieni este să li se permită să cînte în concerte la care asistă numai părinții (criticii cei mai indulgenți) apoi la concerte cu un public mai larg și în sfîrșit la trecerile în revistă orășenești și regionale.

Primul concert! Cîtă emoție și bucurie le aduce el elevilor. Se aprind viu luminile candelabrelor din sala de concert a școlii, se ocupă toate cele 350 de locuri. Cortina se ridică și pe scena în fundul căreia strălucesc două minunate piane de concert, apare un elev sau o elevă. Începe concertul. Numerele solo sînt urmate de duete, apoi de trio-uri, de cuartete, după aceea începe orchestra. De pe scenă se revarsă sunetele fermecătoare ale „Valsului fantezie" de Glinka, ale operelor lui Beethoven, Bach, Ceaikovski.

Elevii școlii muzicale dau concerte și în școlile din oraș, în colhozul pe care-l patronează școala muzicală.

Din an în an crește numărul elevilor școlii muzicale — acum acolo învață 340 copii. Seara, locul lor îl iau cei 80 de mineri și membri ai familiilor lor care învață la cursurile de cultură muzicală generală.

Școala aceasta a devenit o adevărată pepinieră a culturii muzicale: de cîțiva ani funcționează o filială a ei într-unul din raioanele Prokopievskului; la cererea minerilor a fost creată o secție a școlii în orășelul Beriozovaia Roșcea iar acum s-a deschis încă o filială a școlii muzicale — a treia — în orășelul muncitoresc de pe lîngă mina „I. V. Stalin".

Se dezvoltă industria producătoare de utilaj petrolifer

Uzinele „1 Mai" din Ploești produc aproape tot utilajul greu pentru forarea sondelor, extracția și rafinarea țițeiului.

De la începutul anului și pînă la 1 martie planul uzinelor a fost îndeplinit în proporție de 111 la sută, iar productivitatea muncii a crescut în luna ianuarie cu 27 la sută față de plan. În ultimele două luni, la secția 3 prelucrătoare, unde se produc sape cu role, planul a fost depășit cu 25 la sută, iar la cazangerie cu 13 la sută. Lucrînd la fabricarea sapelor cu role, frezorii din brigada lui Ștefan Florea depășesc normele cu 160 la sută, iar rectificatorii din brigada condusă de Nicolae Savu, cu peste 120 la sută.

Începînd din anul 1954, muncitorii uzinei au trecut la producerea meselor rotative tip Bakinet care se folosesc la forajul rapid. Prima garnitură de mese de acest fel a fost experimentată cu rezultate bune. În ultimul timp, muncitorii au mai început producerea unor noi tipuri de sape cu role, de pompe de noroi și de intervenție, agregate de cimentare și agregate de spălare, un nou tip de troliu de intervenție și altele. Acum ei lucrează la construirea primei instalații de foraj cu turbină a cărei fabricație în uzină a început anul acesta. Primele instalații de acest fel vor fi terminate în curînd, iar pînă la sfîrșitul acestui an vor trimite sondorilor cîteva zeci de instalații de foraj cu torbobur.

(Agerpres)

Cu nepăsare nu se fac pregătiri pentru primăvară

Pentru a obține în acest an o recoltă de 10 milioane tone de grîu și porumb boabe se cere să se ia din timp cele mai bune măsuri pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară.

În multe S M T-uri și gospodării de stat au fost terminate pregătirile pentru lucrările de primăvară. În această privință gospodăria de stat Rătești, regiunea Pitești, a rămas în urmă. Tractoarele gospodăriei nu au fost încă reparate în întregime.

Conducerea gospodăriei motivează serioasa rămînere în urmă la reparația tractoarelor, prin lipsa unor piese de schimb. Însă nici situația reparării mașinilor și uneltelor agricole nu este mai bună, cu toate că aci nu mai poate fi vorba de lipsa pieselor.

Unele din cauzele rămînerii în urmă a reparațiilor sînt condițiile în care lucrează muncitorii și lipsa unor scule care s-ar fi putut face în atelierul gospodăriei dacă conducerea gospodăriei s-ar fi îngrijit. Conducerea gospodăriei nu s-a îngrijit nici cel puțin de aducerea mașinilor și uneltelor agricole care au nevoie de reparații. La secția Ciupa, încă de la terminarea lucrărilor agricole de toamnă au rămas în curte un cultivator și mai multe unelte agricole.

Funcționarea cu continuitate a tractoarelor este strîns legată de aprovizionarea lor cu combustibil. Deși timpul este destul de înaintat, conducerea gospodăriei nici nu s-a gîndit la aprovizionarea cu combustibil, motivînd că nu există rezervoare, deși lîngă atelierul mecanic zac nereparate mai multe butoaie.

Inginerul mecanic Oprescu Marin, utemist, care avea sarcina de a sta în mijlocul muncitorilor pentru a-i îndruma și controla și care trebuia să se ocupe în permanență de reparații și calitatea lor, a fost transformat în achizitor de piese și materiale.

Lipsuri serioase sînt și în ce privește lucrările în sectorul legumicol. Brigadierul legumicol Vîrlan Ion n-a început decît de cîteva zile confecționarea răsadnițelor. Nimeni din colectivul de conducere nu s-a deplasat pînă la locul unde se fac acestea, deși se află la numai cîteva sute de metri departe de birouri. Ar fi văzut atunci că în prezența șefilor de echipă Cerciu Marin și Brînzea Dumitru, la confecționarea paturilor calde este întrebuințat în bună măsură bălegar complet fermentat, care datorită pierderii puterii de a produce căldură, nu ajută cu nimic la producerea răsadurilor timpurii.

Serioase lipsuri are conducerea gospodăriei și față de măsurile ce trebuiesc de pe acum luate pentru aplicarea în bune condițiuni a metodelor agrotehnice în vederea creșterii producției de legume și zarzavaturi; în conducerea gospodăriei s-a cuibărit metoda birocratică de a aștepta de la organele superioare „sarcini de plan" pentru aplicarea metodelor agrotehnice, din care cauză nu se studiază posibilitățile gospodăriei în ce privește aplicarea unor noi metode. Totuși, nici după primirea indicațiilor, conducerea gospodăriei nu face prea mult pentru aplicarea metodelor înaintate. Cu mult timp în urmă, gospodăriei i-a fost repartizată ca „sarcină de plan" de către Trustul regional G.A.S.-Pitești, confecționarea a 520.000 de ghivece nutritive. Lipsită complet de răspundere față de aplicarea acestei metode, conducerea gospodăriei n-a luat nici o măsură pentru confecționarea ghivecelor și pentru repararea celor două mașini de făcut ghivece nutritive. Superficial este privită și aducerea mraniței, procurarea îngrășămintelor chimice etc.

Nici pentru aplicarea regulilor agrotehnice la celelalte culturi conducerea gospodăriei n-a luat nici o măsură. Nu s-a făcut nimic pentru pregătirea grăpatului culturilor de toamnă și pentru îngrășarea suplimentară a culturilor care din diferite cauze ies slabe din iarnă. Cu toate că atît la centru cît și la secțiile gospodăriei există destul bălegar, transportul lui pe ogoare nu constituie încă o preocupare de seamă a colectivului de conducere.

Fără să țină cont de timpul înaintat, conducerea gospodăriei agricole de stat Rătești consideră că mai este destulă vreme pentru pregătirea lucrărilor agricole de primăvară.

Față de aceste lipsuri, vinovat este și comitetul organizației de bază U T M care n-a sezisat cu curaj organele în drept despre aceste lipsuri mai ales că membrii comitetului cunosc destul de bine că în anul trecut, din aceleași cauze, planul de producție al gospodăriei n-a fost îndep[...]nit.

Lipsuri destul de mari are organiza[...] U.T.M. și comitetul ei și în ceea ce pri[...]vește participarea membrilor organizați[...] la pregătirea lucrărilor agricole de prim[...]vară. Sînt unii tractoriști utemiști ca R[...]bin Ion și Dumitru Constantin care sî[...] indisciplinați în producție.

Însăși tovarășa Giogan Ioana, membră [...] comitetului raional U.T.M., în calitate [...] tractoristă dă dovadă de un slab simț [...] răspundere față de terminarea reparațiil[...] încadrîndu-se în rîndul tractoriștilor [...] disciplinați.

De neîngăduit este pasivitatea comit[...]tului organizației U.T.M. față de ajutor[...] ce trebuie să-l acorde utemistului Opre[...]cu Marin, inginer mecanic al gospodări[...] care este lăsat să se descurce singur [...] fața slabei participări a tractoriștilor [...] terminarea reparațiilor.

Situația proastă de la G.A.S.-Rătești [...] ceea ce privește realizarea planului de r[...]parații și ritmul slab al lucrărilor în s[...]torul legumicol este cunoscută de t[...] Ciocan Gheorghe, prim secretar al com[...]tetului raional U.T.M.-Topoloveni, care [...] stat acolo mai multe zile, dar care du[...] cît se vede n-a luat nici o măsură pent[...] îndreptarea situației. După ce s-a plimb[...] prin gospodărie și a discutat mai mult [...] tovarășul director al gospodăriei, fără [...] se interesa de activitatea organizați[...] U.T.M., a plecat și nu a arătat cel pu[...] membrilor comitetului U.T.M. din gosp[...]dărie ce au de făcut în vederea termină[...] reparațiilor și bunei desfășurări a lucr[...]rilor agricole de primăvară. Este de [...] sine înțeles că în urma unei asemenea [...]zite toate au rămas așa cum au fost.

Atît colectivul de conducere al gospod[...]riei agricole de stat cît și organizația [...] bază U.T.M. trebuie să tragă învățăm[...]tele necesare din lipsurile de anul tre[...] și să se gîndească că nu mai e decît pu[...] timp și vor începe lucrările agricole [...] primăvară și că dacă nu vor lua măs[...] nici anul acesta nu-și vor putea îndepl[...] planul.

SOCOTEANU GHEORGHE
corespondentul „Scînteii tineretul[...]"
pentru regiunea Pitești

Tineri și tinere înscrieți-vă în școlile Ș F. U.

Direcția Generală a Recrutării și Repartizării Forțelor de Muncă anunță că se mai fac înscrieri pentru școlile S.F.U.-cărbune și S.F.U.-construcții din întreaga țară.

În școlile S.F.U. ale căror cursuri au o durată de 10 luni, elevii primesc în mod gratuit hrană, cazare, îmbrăcăminte și încălțăminte pe toată durata școlii. De asemenea ei primesc în mod gratuit cărți școlare, material educativ și cultural, precum și transportul pe C.F.R. de la domiciliu la școală și de la școală la întreprinderea unde sînt repartizați.

Elevii școlilor S.F.U.-construcții primesc în primele două luni de școală o indemnizație lunară de 50 lei, iar în celelalte opt luni primesc 70% din contravaloarea muncii depusă în timpul practicei.

Elevii școlilor S.F.U.-cărbune primesc 60 lei lunar în primele două luni de școală, iar celelalte opt luni 80% din contravaloarea muncii depusă în timpul practicei.

Se pot înscrie la aceste școli tineri și tinere între 16—25 ani, pentru S.F.U.-construcții, iar pentru S.F.U.-cărbune tineri între 17—25 ani.

Cei ce doresc să se înscrie în școlile S.F.U. trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

— să fie sănătoși;
— să fie științi de carte;
— să aibă buletin de populație (cu ștampila de ieșire aplicată pe buletin, în cazul cînd a mai lucrat în vreo întreprindere);
— să aibă o dovadă de starea materială;
— să aibă livretul militar (cei ce au făcut stagiul militar).

Înscrierile pentru școlile S.F.U. se fac prin secțiile raionale de recrutare și repartizare a forțelor de muncă, care funcționează în fiecare reședință de raion din țară.

Crește numărul satelor electrificate

În anul 1945 în regiunea Suceava erau electrificate doar 9 sate. În anii regimului de democrație populară, numărul satelor electrificate din regiune a crescut cu 29. Numai în 1954 au fost electrificate 9 sate printre care se numără Răchiți, raionul Botoșani, Brăești, raionul Dorohoi, Dorna Cîndrenilor, raionul Vatra Dornei și Mălini, raionul Fălticeni.

Față de 1945 rețeaua electrică din satele regiunii a crescut în această perioadă cu 850 la sută. În acest an rețeaua electrică va crește la sate cu încă 14 km. În același timp vor fi electrificate alte sate. În prezent se execută lucrări pentru electrificarea satelor Bosanci și Scheia din raionul Suceava.

(Agerpres)

Informații

Luni seara au plecat la Berlin prof. Io[...]nescu C. Gulian, director adjunct științific al Institutului de Filosofie al Academiei R.P.R., și Erwin Hutira, cercetător principal la Institutul de Cercetări Economice al Academiei R.P.R., car vor participa între 11—14 martie la conferința organizată de Institutul de Cercetări Economice de pe lîngă Academia de Științe R. D. Germane.

★

Luni seara a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Praga, Ladislav Vince, activist în problemele culturii de masă din R. Cehoslovacă, care ne-a vizitat țara ca oaspete al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, în cadrul Acordului de colaborare culturală dintre țara noastră și R. Cehoslovacă.

La plecare, în Gara de Nord, Ladislav Vince a fost salutat de reprezentanți ai Ministerului Culturii, ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și ai Ambasadei R. Cehoslovace la București.

★

Luni seara a plecat la Praga, în cadrul acordului de colaborare culturală dintre țara noastră și R. Cehoslovacă, Erik Ma[...]tenyi, scriitor și ziarist, care va întreprinde în R. Cehoslovacă un schimb de experiență pe tărîm cultural.

(Agerpres)

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

Pentru continua îmbunătățire a învățăturii studenților

In viața organizației U.T.M. de la Facultatea de filologie-istorie a Universității „Victor Babeș" din Cluj, evenimentul alegerii delegaților pentru conferința pe universitate a constituit un bun prilej de analiză a activității organizației, în ceea ce privește ridicarea nivelului la învățătură al studenților, în lumina hotărîrilor recentei ședințe Plenare a C.C. al U.T.M.

Lucrările pregătitoare au început de îndată ce comitetul organizației de bază a primit instrucțiunile asupra felului cum trebuie să se desfășoare adunările generale de alegeri. In această privință, biroul U.T.M. de facultate a îndrumat organizația U.T.M. a anului II în alcătuirea dării de seamă. Ordinea de zi a adunării generale a fost anunțată cu cîteva zile înainte, dînd posibilitatea să se ducă și o intensă muncă de agitație, ceea ce a făcut ca participarea studenților să fie numeroasă.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Cristureanu Alexandru, secretarul biroului anului II. S-a trecut apoi la alegerea prezidiului.

La ordinea de zi erau două puncte: 1) Darea de seamă a biroului U.T.M. de an, asupra activității desfășurate în ultimele trei luni. 2) Alegerea delegaților pentru conferința organizației U.T.M. pe universitate.

In darea de seamă s-a arătat că în centrul atenției muncii biroului a stat activitatea grupelor de studenți în vederea unei cît mai temeinice pregătiri profesionale. Grupele au ținut de cîte ori era cazul, ședințe în care s-au analizat pregătirile pentru seminarii, conspectarea bibliografiei, sau se discutau unele cazuri de rămînere în urmă la învățătură. In această direcție s-au evidențiat membrii grupei a IV-a, care au dovedit multă seriozitate în felul cum privesc activitatea de învățătură și frecvența fiecărui student în parte. Fiind criticați și trași la răspundere de către grupă, tovarășii Dan Aurel, Ardeleanu Cornel, și alții s-au îndreptat și și-au îmbunătățit simțitor nivelul pregătirii lor profesionale, lucru ce s-a oglindit prin rezultatele obținute la examenele din prima sesiune.

Darea de seamă a scos în evidență insuficienta preocupare a studenților din grupa a II-a față de ridicarea muncii de învățătură.

Nepunînd în centrul activității ei, activitatea profesională a studenților, munca pentru mobilizarea studenților la învățătură, pentru combaterea unor atitudini de superficialitate, a avut întru totul un caracter sporadic și întîmplător în această grupă.

Dovedind interesul față de problema consultării întregii bibliografii indicate, biroul U.T.M. de an a reușit împreună cu bibliotecarii de la seminarul de limbă romînă să asigure o judicioasă repartizare a volumelor existente într-un număr redus la bibliotecă, în așa fel ca ele să poată fi totuși consultate de către fiecare student.

In obținerea succeselor acestui an în sesiunea de examene, un aport însemnat l-au adus cadrele didactice, care au acordat un important sprijin studenților, dîndu-le prețioase indicații cu privire la materialul predat. Din păcate însă nu toți studenții anului II au folosit orele de consultații și unii dintre ei cum sînt Marin Valentina, Dan Dionisie au frecventat aceste ore numai cînd aveau de ținut referate și lucrări.

Asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri a preocupat întreaga organizație U.T.M. S-au folosit diferite metode prin care s-a ajuns ca procentajul celor care frecventau regulat cursurile și seminariile să treacă de 90 la sută. Astfel a fost folosită metoda chemării și tragerii la răspundere în fața biroului de an a celor care lipseau nemotivat. În felul acesta s-a procedat cu tovarășii Lupșa Ana, Dejea Margareta, Sotropa Marius care ulterior și-au îmbunătățit frecvența. Cazul tovarășului Sotropa Marius a fost pe larg dezbătut într-o ședință a grupei a V-a în care el a fost aspru criticat de către colegii lui și azi el dovedește o oarecare îndreptare.

Apreciabilă este și activitatea din cadrul cercurilor științifice față de care studenții anului II au vădit un real interes reieșit de altfel și din numărul mare de cereri pentru înscrierea la aceste cercuri. Pentru activitatea depusă se evidențiază tovarășii: Mocanu Augustin (cercul de limbă), Farcău Lucia (literatură) și Scripcăru Maria (cercul de marxism).

Darea de seamă a subliniat faptul că în pregătirea profesională, cadrele de conducere ale organizației U.T.M. au fost și sînt un exemplu pentru ceilalți utemiști. În afară de organizatoarea de grupă, Lupșa Ana, care nu s-a prezentat la unul din examene, toate celelalte cadre au obținut calificative de „bine" și „foarte bine", sau chiar numai „foarte bine", la toate examenele. Așa sînt de pildă, tovarășii Pura Grigore, Cristureanu Al., Chenade Anton, Crișan Elena, Florea Greta etc.

In general, comparînd rezultatele din ultima sesiune de examene, cu cele din aceeași perioadă a anului trecut se poate trage concluzia că ele sînt mult mai bune, studenții fiind în acest sens într-un real progres. Darea de seamă a apreciat ca pozitivă atitudinea față de învățătură a studenților Alexandru Paul, Anghelescu Cornelia, Ardeleanu Cornel, Cibian Margareta, Clepe Petru, Dan Aurel, Nica Maria, Lința Toma și mulți alții.

Cu toate acestea mai sînt utemiști care încă se mențin la nivelul de pregătire din anul trecut, obținînd doar unele succese cu totul nesatisfăcătoare față de posibilitățile lor reale ca tov.: Bosca Romulus, Bunea Doina, Frătilă Ioan, Negreanu Augusta, Radu Horea și Toma Victoria.

Rezultatele slabe obținute de unii studenți care au rămas corigenți la una sau două materii, se datoresc în cea mai mare parte pregătirii lor superficiale, subaprecierii unor materii, slabului control executat de către activul U.T.M. asupra muncii acestora. Nesatisfăcătoare a fost de asemenea activitatea biroului U.T.M. de an, în ceea ce privește controlul executat asupra felului cum își însușesc studenții marxism-leninismul.

Darea de seamă a fost urmată de discuții la care au participat un mare număr de utemiști — în cadrul cărora au fost ridicate o serie de probleme legate în special de pregătirea profesională. Probleme interesante au fost ridicate de către tovarășul Pura Gheorghe care a arătat că, datorită insuficientului control asupra responsabililor profesionali de grupă, nu s-a putut ajunge la un mai ridicat procentaj de frecvență, iar pe de altă parte, biroul n-a reușit să cuprindă zi de zi activitatea grupelor, fapt pentru care n-au putut fi înlăturate deficiențele existente în unele din ele, ca de pildă, în grupa a II-a.

Ca urmare a muncii organizației U.T.M., gustul pentru lectură și studiu științific al studenților a crescut mult. Tovarășul Latiș Vasile a arătat însă că în biblioteci se află un număr redus de opere literare ale clasicilor romîni și universali, unele dintre ele fiind deteriorate, fapt care îngreunează studiul literaturii. El a criticat de asemenea biroul pentru faptul că n-a intervenit cu destulă energie atunci cînd unii studenți și asistenți utemiști și-au făcut un obicei din a reține acasă mai multe săptămîni volumele împrumutate de la bibliotecă.

Tovarășul Oroș Valeriu a vorbit despre slaba preocupare a biroului de an pentru organizarea timpului liber al studenților. El a scos în evidență deficiențele de orar care au dus la creșterea timpilor neproductivi și a cerut biroului să ia legătură cu decanatul pentru ca această lipsă să fie înlăturată cel puțin pe semestrul II al acestui an.

Una dintre sarcinile importante ale organizației U.T.M. este și aceea a urmăririi condițiilor de viață ale studenților. Despre acest lucru a vorbit studentul Tămășan Dumitru. El a arătat că între organizația U.T.M. și comitetul sindical n-a existat o strînsă legătură, lucru care s-a manifestat și prin lipsa de preocupare față de condițiile în care muncesc studenții.

Tovarășii Mocanu Augustin, Bistreanu Constantin și Diamanstein Iudita au vorbit despre o serie de probleme privind activitatea profesională, citirea și difuzarea presei, activitatea gazetei de perete etc. In cuvîntul său, tovarășul Mocanu a cerut o mai judicioasă planificare a orelor de informare politică a căror tematică să fie anunțată din timp.

Deși adunarea generală a utemiștilor din anul II a dus în ansamblul ei la întărirea muncii organizației noastre, la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a interesului studenților pentru învățătură, totuși s-au făcut simțite și unele lipsuri. Aceste lipsuri au pornit mai ales de la felul cum a fost întocmită darea de seamă.

Greșeala principală a dării de seamă a constat în superficialitatea ei; lipsită de un fir călăuzitor, ea a căutat să îmbrățișeze toate aspectele muncii din cadrul unui semestru. A făcut ca lipsurile manifestate în rîndul studenților să fie sumar analizate, nescoțîndu-se în iveală cauzele acestora. In general, darea de seamă a fost prea puțin axată pe Hotărîrile Plenarei C.C. al U.T.M. asupra muncii în școli și facultăți, de unde și insuficiența propunerilor concrete pentru îmbunătățirea muncii.

Ca urmare a lipsurilor semnalate, nivelul unor discuții a fost scăzut.

Vinovat de toate acestea nu este numai biroul anului II ci și biroul U.T.M. de facultate, care s-a mulțumit doar să indice vag cîteva din obiectivele pe care trebuia să le cuprindă darea de seamă, fără să controleze și să îndrume îndeaproape biroul U.T.M. de an, asupra justei alcătuiri și orientări a acesteia.

După epuizarea primului punct al ordinei de zi și după ce președintele prezidiului adunării arată importanța alegerilor și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cei care vor fi propuși pe lista de candidați, se trece la alegerea delegaților pentru conferința pe universitate.

Adunarea generală a respins propunerea pentru lista de candidați a tovarășei Ambruș Margareta, arătînd că ea a manifestat o slabă preocupare față de problemele de organizație.

Tovarășa Ambruș Margareta deși este fruntașă la învățătură și responsabilă profesională a grupei a II-a, n-a dat aproape nici un ajutor grupei din care face parte, deși aceasta este una din grupele codașe ale anului.

Adunarea generală de alegeri a anului II de la secția romînă a Facultății de filologie-istorie din Cluj, a scos la iveală simțul crescut de răspundere al utemiștilor, interesul lor pentru întărirea activității organizației U.T.M. Totodată, adunarea generală a arătat numeroasele lipsuri existente încă. Invățămintele trase din ea sînt prețioase. Membrii biroului U.T.M. trebuie să asigure pe viitor o mai însemnată atenție activității grupelor studențești, să exercite un control mai eficace asupra muncii acestora, ținînd seama că grupa studențească constituie veriga principală în ridicarea nivelului general la învățătură. De asemenea, trebuie acordată o atenție sporită disciplinei studenților atît la orele de curs cît și în sălile de seminar, laborator etc.

Sarcini de seamă revin și biroului U.T.M. de facultate, care trebuie să acorde un ajutor mai substanțial organizației U.T.M. a anului II, în ceea ce privește orientarea și îndrumarea concretă, în ridicarea nivelului general la învățătură al studenților, în educația comunistă a acestora.

Intărind necontenit controlul organizației U.T.M. asupra masei de studenți, desfășurînd intensa noastră activitate în lumina sarcinilor ce reies din Hotărîrea Plenarei a 2-a a C.C. al U.T.M. vom contribui la creșterea noii generații de intelectuali ai patriei noastre, devotați cauzei partidului și poporului muncitor, activă în opera de construire a socialismului.

VACARU LIVIU
secretar al biroului U.T.M.
de la secția romînă a Facultății
de filologie-istorie, Universitatea
„Victor Babeș"-Cluj

Legarea teoriei de practică este un lucru esențial în pregătirea temeinică a viitorilor noștri specialiști. Acest lucru nu-l pierd din vedere nici studenții facultății de științe naturale de la Universitatea „Bolyai" din Cluj, și dau o mare importanță lucrărilor practice știind că numai așa vor putea fi folositori în profesiunea ce și-au ales-o.

In fotografie: studenții anului III la o experiență de transpirație a plantelor, în laboratorul de fiziologia plantelor.

(FOTO AGERPRES)

De la Ministerul Invățămîntului

Ministerul Invățămîntului aduce la cunoștință următoarele:

— examenele de promovare, de absolvire și pentru diploma de maturitate la școlile elementare, de 7 ani și medii, precum și la școlile și secțiile serale pentru tineretul muncitoresc, încep în ziua de 30 mai și se sfîrșesc cel mai tîrziu la: 7 iunie pentru clasa IV-a, 11 iunie pentru clasele V-VII și 23 iunie pentru clasele VII—X;

— elevii vor da examene la aceleași obiecte ca și în anul școlar trecut.

Pentru elevii claselor a X și a XI din anul școlar 1953—1954 se precizează următoarele:

a) elevii care au avut note anuale de trecere la toate obiectele, dar n-au reușit la examenul pentru diploma de maturitate, indiferent la ce număr de obiecte, se pot prezenta în sesiunea iunie 1955 pentru a depune examenul pentru diploma de maturitate la toate obiectele prevăzute pentru acest examen;

b) se mai pot prezenta la examenul pentru diploma de maturitate, în sesiunea iunie 1955:

— elevii care n-au fost admiși la examenul pentru diploma de maturitate din cauza nivelului scăzut de cunoștințe;

— elevii care au fost admiși la examenul pentru diploma de maturitate deși n-au avut la clasa X-a (respectiv a XI-a) note anuale de trecere la 1—2 obiecte și care n-au reușit la acest examen sau n-au lichidat examenele restante.

Elevii de la punctul b, care doresc să se prezinte la examenul pentru diploma de maturitate, sînt obligați ca între 20—28 mai să depună examen de clasa a X-a la toate obiectele care nu sînt prevăzute la examenul pentru diploma de maturitate. Aceste examene vor consta din probă scrisă, probă orală sau ambele probe, după cum s-au încheiat notele de pătrar, în cursul anului școlar trecut. După obținerea notelor de trecere la aceste obiecte, elevii respectivi se vor putea prezenta la examenul pentru diploma de maturitate, odată cu elevii din seria 1954/1955.

Examenul pentru diploma de maturitate se poate da la aceeași școală sau la școala cea mai apropiată de actualul domiciliu al elevilor respectivi, dacă școala la care au urmat este într-o altă localitate.

Informații amănunțite se vor putea primi de la fiecare școală.

De ce nu are dragoste de muncă Constantin Dumitru?

Dragă redacție,

Pe mine, ca și pe ceilalți tineri din secția noastră, ne frămîntă de multă vreme o problemă care ni se pare deosebit de importantă și asupra căreia vrem să-ți cerem părerea și sprijinul. Ne adresăm ție ca unui tovarăș mai încercat, cu mai multă experiență, care ai mai cunoscut asemenea cazuri — și sperăm că ajutorul tău va fi plin de învățăminte pentru noi. Iată despre ce este vorba.

În secția noastră, a tineretului, a venit nu de mult tînărul Constantin Dumitru — un băiat înalt, solid, plăcut la înfățișare, care mie personal mi-a făcut la început o impresie frumoasă. L-am primit în mijlocul nostru bucuroși și ne-am apropiat de el prietenește. În vremea aceea, noi ne luaserăm o serie de angajamente în ceea ce privește mărirea producției de bunuri de larg consum și speram că prin el vom avea un sprijin în plus în munca noastră, prin entuziasmul pe care bănuiam că la cei 18 ani ai lui, îl are cu prisosință. Astăzi, după aproape 6 luni, cînd scriu această scrisoare, mă încearcă odată cu sentimentul de revoltă, și o mîhnire sinceră. Constantin Dumitru n-a fost ceea ce noi am fi vrut și ar fi trebuit să fie. El s-a dovedit repede a fi un tînăr lipsit de pasiune și dragoste față de muncă, un chiulangiu și un leneș. O mare parte din ziua de muncă și-o pierdea învîrtindu-se fără rost prin secție. Îl întrebam: „Ce-i cu tine? De ce nu lucrezi? Ai vreo durere?" Se uita chiorîș la mine pe sub sprîncene, dîndu-mi de înțeles să-l las în pace, apoi se apuca de lucru dar fără nici un chef. După o astfel de „muncă" el făcea doar 60-70% din normă, în timp ce toți ceilalți își îndeplineau și-și depășeau norma de lucru. De asemenea, el lipsea nemotivat multe zile pe lună mințind pe șeful secției că a avut diferite greutăți familiare.

Desigur că atitudinea lui nejustă față de muncă ne indigna. Mă întrebam adesea: cum poate fi atît de liniștit și mulțumit de sine, cum de nu-l mustră conștiința cînd știe că în fiecare zi el nu dă societății ceea ce poate și este dator să dea?

Constantin Dumitru nu-și iubește meseria și nici nu se străduiește să și-o însușească mai bine. Noi ne-am străduit să-l ajutăm în această privință prietenește. El a refuzat însă ajutorul nostru cu dispreț, considerîndu-se jignit. Maistrul Constantinescu Gheorghe l-a chemat în cele din urmă pe tatăl lui Constantin și i-a arătat situația fiului său, rugîndu-l să se ocupe mai serios de educația lui. Dar nici aceasta n-a dat roade. El a rămas același. Ne-am gîndit atunci că e bine, să fie lăsat să lucreze în altă secție unde munca îl va atrage poate mai mult. Astfel a fost trecut să lucreze la secția montaj, în echipa tovarășului Marinescu Eugen, un muncitor mai în vîrstă, priceput în meserie, cu multă dragoste față de tineri. Într-adevăr, tovarășul Marinescu s-a străduit să-l învețe pe Constantin meserie — pentru că, trebuie spus clar că el își cunoaște destul de puțin profesia. În școala profesională pe care a urmat-o înainte de a veni în producție, învățătura s-a prins de el ca apa de penele gîștii.

Tovarășul Marinescu Eugen s-a apropiat de el cu mai multă căldură decît noi. El i-a arătat că acum 20 de ani dînsul a învățat meseria bătut și umilit de patron. I-a plăcut însă mult această meserie de lăcătuș, s-a îndrăgostit de ea din copilărie și greutățile, în loc să-l facă să renunțe, l-au îndîrjit și mai mult — și iată că a reușit. El, Constantin Dumitru trăiește în alte condiții, într-un regim în care exploatarea capitalistă a fost desființată pentru totdeauna. Pentru ca să înveți astăzi meseria nu trebuie decît să vrei aceasta. Pe el nu l-au emoționat însă nici cuvintele unui muncitor mai în vîrstă. I-a întors spatele obraznic, dînd din mînă a lehamite: „fleacuri, povești".

Mă interesa mult într-o vreme să aflu ce face el în timpul său liber. L-am întrebat dacă-i place literatura, dacă citește cărți și merge la filme.

— Nu citesc, mi-a răspuns plictisit. N-am timp. Vin obosit de la lucru, am alte treburi.

Nu știu care sînt aceste „alte treburi" ale lui pe care le face în timpul său liber dar în orice caz ele nu-i folosesc, după cîte se vede, să devină un tînăr adevărat. Și oare nu i-ar folosi lui Constantin Dumitru ca în timpul său liber să cunoască viața minunată a lui Oleg Coșevoi, Pavel Corceaghin sau a altor eroi din cărțile marilor scriitori, de la care cîte n-ar putea să învețe?! După ce citești o carte frumoasă te simți parcă mai puternic, mai plin de viață, și sufletul ți-e plin de entuziasm, de îmbărbătare. Ele îți arată mai luminos și mai clar idealul pentru care lupți în viață, te însuflețesc și-ți dau parcă puteri nebănuite. Acestui mare dascăl al sufletului omenesc — culturii — Constantin Dumitru îi dă cu piciorul plin de indiferență.

Ne-am gîndit de multe ori: de ce este oare Constantin Dumitru așa? De ce-i lipsește lui dragostea de muncă?

Dragă redacție, noi am vrea ca acest tînăr să capete pasiune față de muncă, să-l vedem un om adevărat, un tînăr vrednic de vremurile pe care le trăim. Poate că noi n-am făcut totul, poate că nu l-am ajutat îndeajuns ca el să se îndrepte. Vrem să-ți cerem cu această ocazie sfatul tău. Ce crezi că trebuie făcut cu Constantin Dumitru?

BRATU GHEORGHE
fruntaș în producție la uzinele „Mao Țze-dun"-București

Nota redacției

La redacția noastră au mai sosit scrisori care ne semnalează existența unor cazuri asemănătoare. Aceasta dovedește că mai sînt încă tineri lipsiți de pasiune față de muncă, care n-au un țel în viață, care nu găsesc o satisfacție în muncă, chiulesc, tineri care manifestă atitudini nejuste în prietenie și dragoste oameni lipsiți de cinste, de sinceritate. Orizontul lor sufletesc este îngust, sînt lipsiți de entuziasmul propriu tinereții, nu-și aduc aportul de care sînt capabili la opera comună de construire a socialismului. Asemenea tineri nu cunosc satisfacția unei munci pline de abnegație pentru un ideal nobil. De aceea, calități de seamă ale sufletului omenesc ca: cinstea, pasiunea pentru atingerea unui țel înalt, sentimentul de adevărată prietenie etc., le lipsesc, ei n-au frumusețea sufletească demnă de un om al zilelor noastre.

Redacția a socotit necesar să publice scrisoarea tov. Bratu Gheorghe și să-i roage pe cititori să-și spună părerile prin ziarul nostru față de atitudinile lui Constantin Dumitru, să-i indice tov. Bratu, colectivului său, ce metode de muncă să folosească cu oamenii, să vorbească despre experiența lor personală. In felul acesta ajutorul dat colectivului din care face parte Constantin Dumitru va fi mult mai puternic și mai plin de învățăminte.

Prin aceasta, redacția deschide coloanele ziarului nostru cititorilor care vor să povestească despre alți tineri asemănători, a căror viață este searbădă, precum și despre tineri care constitue exemple în ceea ce privește dragostea față de muncă, pasiunea pentru atingerea unui țel în viață, pentru înflorirea patriei.

Așteptăm deci dragi cititori, scrisorile voastre.

CONSULTAȚIE

PUTEM REALIZA MAI MULTE ECONOMII

Hotărîrea partidului și guvernului privind desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații subliniază faptul că una din sarcinile cele mai de seamă ale oamenilor muncii din industrie este creșterea neîntreruptă a producției și productivității muncii, scăderea prețului de cost al produselor. Numai pe această bază se poate realiza o tot mai bună aprovizionare a poporului muncitor și înfăptui treptat reduceri de prețuri la mărfuri. În lupta pentru reducerea prețului de cost al produselor un rol însemnat îl ocupă respectarea unui sever regim de economii. Realizarea de cît mai multe economii duce la creșterea acumulărilor socialiste, la posibilitatea de a se face investiții mai mari în diferitele ramuri ale economiei naționale. Lupta pentru economii este o contribuție de seamă la lupta pentru dezvoltarea industriei grele și, pe această bază, la dezvoltarea întregii economii naționale, la ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

★

Regimul de economii se aplică în mod necesar în toate întreprinderile socialiste. El este necesar în vederea obținerii celor mai bune rezultate în producție cu cele mai puține cheltuieli. Prin regimul de economii se înțelege atît economisirea muncii vii, cît și a muncii materializate, adică a muncii care a fost deja cheltuită pentru producerea mașinilor, materiilor prime, materialelor, combustibilului etc. Economisirea muncii vii, se face în primul rînd prin sporirea productivității muncii.*)

Tinerii din întreprinderile socialiste au la îndemînă numeroase mijloace pentru a contribui efectiv la realizarea de cît mai multe economii.

Este vorba, în primul rînd, **de grija față de mașini și utilaj**. Prin aceasta nu trebuie înțeles că mașinile trebuiesc „menajate". Dimpotrivă, este necesar ca fiecare mașină să fie folosită la maximum fără întrerupere, fără să fie lăsată să meargă în gol. Tinerii muncitori care folosesc la maximum mașina la care lucrează reușesc ca pe lîngă sporirea productivității muncii lor — să aducă statului serioase economii. De ce? Pentru că atunci cînd cu mașinile existente într-o ramură de producție se realizează o producție sporită, statul are posibilitatea să economisească o parte din cheltuielile necesare pentru utilarea respectivei ramuri de producție și poate astfel să facă investiții pentru dezvoltarea altor ramuri ale economiei naționale. Deci, problema care se pune pentru fiecare tînăr muncitor este de a îngriji în așa fel mașinile încît ele să funcționeze neîntrerupt și să poată fi folosite la maximum.

O atitudine justă față de mașini și utilaj — bunuri ale poporului — înseamnă a le îngriji conform regulilor, a le repara la timp, a-ți ridica calificarea pentru a stăpîni tainele mașinii și a o feri de stricăciuni. Stricăciunile provocate mașinilor din cauza neglijenței duc la efectuarea unor cheltuieli suplimentare și, în consecință, la ridicarea prețului de cost al produselor. Experiența dovedește că atunci cînd mașinile sînt reparate în termen, după grafic, defectările și stagnările în cursul producției sînt evitate. În această privință importantă e și scurtarea timpului în care se execută reparațiile, fără a dăuna calității acestora.

Problema îngrijirii atente a mașinilor, ca și repararea de bună calitate și la timp a lor, se pune cu multă tărie în cadrul S.M.T.-urilor. Din an în an tot mai mulți tineri tractoriști se conving că un mijloc de seamă pentru a face lucrări de calitate și la timp și totodată pentru a-și spori cîștigul este de a purta de grijă tractorului. Sînt însă tineri tractoriști care în toiul campaniilor agricole rămîn cu tractorul pe cîmp. Așa li s-a întîmplat în campania agricolă din toamna trecută unor tractoriști de la S.M.T. Recea, raionul Slatina care, nerespectînd normativul de îngrijiri tehnice, s-au pomenit cu filtrul de ulei îmbîcsit complet cu pămînt, ceea ce duce la uzarea rapidă a pieselor active ale motorului. Se mai întîmplă în unele S.M.T.-uri, acolo unde organizațiile U.T.M. nu dau atenția cuvenită educării tinerilor, ca să existe tineri tractoriști care au o atitudine revoltătoare față de tractoare. Astfel, tinerii Ștefan Nichita și Ilie St. Neculai, de la G.A.S. Florești, raionul Focșani au pricinuit, de curînd, grave stricăciuni unui tractor din pricină că, amețiți de băutură, l-au condus greșit, făcîndu-l să cadă într-un șanț.

În cadrul actualei campanii de pregătire a muncilor agricole de primăvară, în numeroase S.M.T.-uri au fost terminate complet repararea tractoarelor și mașinilor agricole deoarece s-a muncit după metoda ansamblelor și subansamblelor. În cadrul acestei campanii, tinerii mecanizatori de la S.M.T. Turnișor-Sibiu (unde reparațiile au luat sfîrșit încă de la 14 ianuarie) au făcut 6 inovații care au contribuit mult la terminarea reparațiilor înainte de termen și au adus serioase economii.

Serioase economii pot fi obținute de tineri prin aducerea de **inovații în procesul de producție**.

Este cunoscută inovația utemistului Marin Bărbat de la I.M.U. Medgidia care, prin introducerea unui dispozitiv de prindere și desprindere a pieselor în plin mers al strungului, a obținut nu numai o serioasă sporire a productivității muncii, ci și mari economii.

De asemenea, în campaniile agricole din anul trecut s-a extins cu succes inițiativa pornită de tinerii mecanizatori de la G.A.S. „Dumitru Marinescu", de folosire a întregii capacități de lucru a tractoarelor prin cuplarea mai multor mașini agricole la tractor. Pe lîngă faptul că a contribuit la terminarea la timp a muncilor agricole în numeroase unități agricole socialiste, această inițiativă a adus și importante economii la combustibil, la piese de schimb, prin liberarea unui număr de tractoare pentru alte munci, precum și economisire de timp optim pentru efectuarea în cele mai bune condiții a muncilor agricole. Aceste economii au contribuit la scăderea prețului de cost al lucrărilor efectuate și, deci, și al produselor agricole.

O importanță mare pentru folosirea maximă a utilajului și obținerea de economii este **organizarea și aprovizionarea bună a locului de muncă**. Se știe că mai sînt tineri care nu se îngrijesc să-și așeze la îndemînă piesele pe care le prelucrează și care nu aranjează diferitele scule într-o ordine perfectă ceea ce face ca în timpul procesului de producție să fie nevoiți să oprească mașina pentru a căuta sculele necesare. Posturile utemiste de control pot ajuta mult la sezisarea unor astfel de lipsuri și la educarea tinerilor pentru a deveni mai ordonați în muncă.

★

Rezerve importante pentru obținerea de economii există în domeniul utilizării materiilor prime, materialelor, combustibilului și energiei electrice care au o greutate specifică mare în prețul de cost al multor produse.

În diferite întreprinderi din țara noastră se pot obține însemnate succese pe linia reducerii prețului de cost, prin **folosirea rațională a materiei prime, materialelor, combustibilului** etc. În această direcție mijloace bune le constituie reducerea consumurilor specifice la fiecare fabricat și înlocuirea unor materii prime costisitoare prin altele mai ieftine, fără a dăuna prin aceasta calității produselor. Folosind bogata experiență sovietică, tinerii muncitori de la întreprinderea „Clement Gottwald" din Capitală au realizat serioase economii de metal la fiecare fabricat. De pildă, într-un singur atelier al întreprinderii — de freze și ghilotine — brigada de tineret a făcut unele propuneri de reducere a consumului de metal care au dus, prin aplicarea lor, la economisirea de tablă silicioasă în valoare de peste 40.000 lei. În țara noastră este foarte apreciată metoda Lidiei Corabelnicova de a lucra o zi pe lună din materialele economisite. Bizuindu-se pe această metodă, tov. N. Militaru de la fabrica de încălțăminte „N. Bălcescu" din București a luat inițiativa de a realiza mai multă încălțăminte din aceeași cantitate de materie primă prin reducerea deșeurilor. Extinderea acestei inițiative a avut ca rezultat că într-un singur semestru, pe întreaga ramură a industriei de încălțăminte, să se realizeze economii de peste 2 milioane dm. p. de piele din care s-au putut confecționa în plus peste 100.000 fețe de pantofi.

În lupta pentru reducerea consumurilor specifice la fiecare fabricat un rol de seamă îl au și tinerii proiectanți. Aceștia, prin proiectarea economicoasă a unor produse, pot contribui mult la obținerea de economii.

Se întîmplă ca unele piese să fie proiectate de o grosime mult mai mare decît cea necesară, ceea ce face necesară subțierea lor și astfel oamenii muncesc inutil și totodată se pierde multă materie primă. Proiectarea economicoasă a unor produse nu trebuie însă să dăuneze calității acestora. Sînt cazuri cînd din cauza unor proiectări greșite a unor produse de larg consum, acestea au devenit inutilizabile. Astfel, au fost puse în vînzare rochii prea strîmte, pantofi înguști, haine cu mîneci prea scurte care, bineînțeles, au fost refuzate de consumatori.

Sînt unele întreprinderi unde mai există un consum exagerat de materii prime, materiale și combustibil fie din cauza reburturilor, fie că se face o risipă inadmisibilă. De pildă, adeseori se poate vedea în jurul locurilor de muncă, al tractoarelor sau al locomotivelor lacuri întregi de ulei. Desigur că ceea ce risipește un singur muncitor — de pildă 20 de picături de ulei — pare ceva cu totul neînsemnat. Să ne închipuim însă ce economie imensă s-ar putea realiza dacă toți tinerii mecanici și tractoriști ar lupta cu hotărîre pentru lichidarea pierderilor de combustibil. De pildă, în țara noastră lucrează astăzi mii și mii de tractoare. Înlăturarea risipei de 20 de picături de ulei la fiecare tractor ar putea duce la o economie de multe vagoane de ulei.

Și energia electrică constituie o mare bogăție care trebuie folosită cu economie. În întreprinderi se pierde multă energie electrică prin mersul în gol al mașinilor, prin faptul că mașinile nu sînt bine unse — ceea ce mărește consumul de energie — sau prin neglijența condamnabilă de a se uita să se stingă lumina etc. Risipă de energie electrică se face și în numeroase instituții.

Însemnate economii se pot obține prin folosirea deșeurilor. Adeseori putem vedea în vitrinele magazinelor obiecte mici realizate din deșeuri: sandale pentru copii, port-țigarete, tocuri pentru ochelari, pentru stilouri sau pentru bricege etc. Aceste obiecte, mici ca dimensiuni, au de fapt o mare însemnătate și sînt căutate de cumpărători. Muncitorii de la fabrica de încălțăminte „Kirov" din București au dat o atenție mai mare folosirii deșeurilor, dar sînt întreprinderi unde bucățile de stofă sau piele care rămîn de la croit sînt aruncate. La fabrica „Fusul"-Galați se face o mare risipă de materiale. Mulți tineri de aici calcă în picioare atît bumbac puf, cît și fire abia produse. Aici procentul de deșeuri a depășit cu sută la sută cel admis conform planului. Principala cauză a acestei situații se datorează dezinteresului comitetului organizației de bază U.T.M. față de educarea tineretului și de mobilizarea lui la lupta pentru realizarea de economii.

După cum se știe sînt tineri care au aplicat și aplică cu succes metoda sovietică a conturilor personale și colective de economii. De asemenea, a avut răsunet în rîndurile tineretului acțiunea inițiată de tinerii de la Întreprinderea „Progresul"-Brăila de a realiza economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite. Astfel de acțiuni care însuflețesc tineretul și îl mobilizează spre obținerea de noi succese trebuie sprijinite cu mai multă hotărîre și extinse de către organizațiile U.T.M.

Prețul de cost al produselor poate să fie încărcat din cauza unor cheltuieli nechibzuite de mijloace bănești. În unele întreprinderi există personal administrativ mai mult decît necesar, ceea ce încarcă prețul de cost al produselor, se face risipă de rechizite, se fac deplasări costisitoare și uneori inutile, se irosesc importante sume de bani pe convorbiri telefonice care pot fi evitate. Desigur că și pentru lichidarea unor asemenea cheltuieli de mijloace bănești posturile utemiste de control pot acționa cu succes.

Nu de mult la uzinele „Republica" din București s-a petrecut următorul caz: sosiseră pe neașteptate niște vagoane cu materie primă și conducerea nu a găsit imediat oameni care să le descarce. Uzina era amenințată să plătească locații pentru reținerea vagoanelor. Șeful serviciului de aprovizionare s-a adresat atunci comitetului organizației U.T.M. din uzină rugîndu-l să explice utemiștilor situația și să le propună să muncească voluntar la descărcarea vagoanelor. Secretarul comitetului a refuzat, invocînd că aceasta nu e sarcina organizației U.T.M. Miopia politică a acestui secretar e evidentă și ea ilustrează că mai există încă activiști utemiști care nu înțeleg uriașa importanță ce o au economiile pentru dezvoltarea economică a țării și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

★

Organizațiile U.T.M. au datoria să mobilizeze tineretul în lupta pentru realizarea de economii sprijinind activitatea posturilor utemiste de control și a brigăzilor de tineret, organizînd consfătuiri ale tinerilor cu fruntașii în lupta pentru economii. Ele trebuie să popularizeze larg în masa tineretului metodele sovietice de muncă care duc la realizarea de economii, să extindă inițiativele fruntașilor noștri în producție, precum și inițiativele tinerilor dintr-o întreprindere sau o ramură de producție.

Insuflețiți de sarcinile date de partid și mobilizați de organizațiile U.T.M. tinerii își pot aduce contribuția lor prețioasă și pe această cale la lupta pentru ridicarea nivelului de trai al poporului muncitor și întărirea capacității de apărare a patriei.

V. NEDELCU

*) Această problemă, tratată în articolul „Ridicarea productivității muncii — mijloc principal de scădere a prețului de cost" publicat în „Scînteia tineretului" nr. 1797 din 8 februarie 1955, nu va fi reluată aici.

In sprijinul luptei pentru reglementarea problemei germane

Problema germană este una dintre problemele-cheie ale menținerii păcii în Europa și în lumea întreagă și de aceea fiecare contribuție la reglementarea acestei probleme constituie în mod direct o contribuție la apărarea păcii mondiale. Iată de ce opinia publică din țara noastră a primit cu un sentiment de profundă satisfacție inițiativa guvernului R.P.R. de a înceta starea de război între Romînia și Germania. Decretul adoptat în acest sens de Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. stabilește că încetarea stării de război cu Germania nu afectează drepturile și obligațiile reciproce ale Romîniei și Germaniei, rezultînd din acordurile internaționale în vigoare.

Poporul romîn se pronunță cu energie împotriva politicii puterilor occidentale, politică de natură să provoace reînvierea militarismului prusac, care a provocat numai în prima jumătate a acestui secol două agresiuni împotriva țării noastre. Este lesne să ne reamintim consecințele acestor agresiuni deoarece ele mai sînt încă vii în sufletele oamenilor simpli din orașele și satele noastre. Ocupanții prusaci poartă vina pentru pierderea vieții a zeci de mii de tineri romîni [illegible] în cele două războaie. De asemenea, nu se poate uita că ocupanții prusaci au cauzat Romîniei pagube colosale. Să ne amintim numai de faptul că între anii 1941—1944 hitleriștii au jefuit din țara noastră: 1.453.597 tone produse alimentare, peste 10.000.000 tone produse petrolifere, peste 4.000.000 tone lemn și altele. Inlăturarea dictaturii fasciste a lui Antonescu de către forțele patriotice ale poporului nostru, în condițiile eliberării țării de către armatele sovietice, a dat posibilitatea Romîniei să participe la războiul împotriva hitlerismului. Intregul popor s-a mobilizat toate forțele pentru a sprijini [illegible] eliberatori, pentru nimicirea fiarei fasciste. Victoria istorică pe care Uniunea Sovietică a repurtat-o în cel de al doilea război mondial a salvat popoarele Europei — și deci și poporul nostru — de robia hitleristă.

Au trecut aproape 10 ani de cînd mașina de război prusacă a fost nimicită și totuși nici pînă în prezent problema germană încă nu a fost rezolvată, un tratat de pace nu a fost încheiat iar statul german este desmembrat împotriva voinței poporului său. O asemenea stare de lucruri, care desigur nu poate fi caracterizată decît anormală, este o urmare directă a atitudinii pe care au adoptat-o puterile occidentale.

La conferința de la Potsdam, care a avut loc în 1945, s-au prevăzut sarcinile unificării Germaniei pe cale pașnică și democratică. Sub hotărîrile luate la această conferință s-au așternut și semnăturile reprezentanților puterilor occidentale. Semnăturile acestea nu sînt însă respectate. Hotărîrile de la Potsdam nu sînt considerate de către puterile occidentale decît simple petece de hîrtie. Cercurile conducătoare din apus au provocat scindarea Germaniei și vor să permanentizeze această stare de lucruri. [illegible] Germaniei occidentale îi este destinat rolul de principală bază agresivă a S.U.A. în Europa. Acordurile de la Paris, pe care Bundestagul revanșard de la Bonn le-a ratificat în ciuda opoziției poporului german, nu fac altceva decît să „oficializeze" transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist, de tipul celui de al treilea Reich prăbușit în zilele lui mai 1945 sub loviturile nimicitoare ale armatelor sovietice.

Spre deosebire de politica puterilor occidentale, Uniunea Sovietică are o atitudine clară în problema germană. Politica Uniunii Sovietice se bazează pe recunoașterea dreptului poporului german de a-și făuri un stat unitar și democratic și pe accentuarea necesității de a se împiedica reînvierea militarismului german. Poporul sovietic nu confundă poporul german cu diferiții hitleri.

Uniunea Sovietică a făcut în repetate rînduri propuneri menite să ducă la reglementarea problemei germane prin organizarea de alegeri libere generale, chiar în acest an. Propunerile sovietice constituie o bază sigură pentru ieșirea din impasul în care această problemă a fost dusă de politica puterilor occidentale. Propunerile sovietice se bucură de o asemenea popularitate în sînul poporului german încît pînă și ziarul vest german „Generalanzeiger" scria cu evidentă teamă că „dacă ne limităm la a declara că notele sovietice nu vor modifica politica fermă a puterilor occidentale, ne expunem acuzației de a fi refuzat sistematic să dăm ascultare propunerilor sovietice".

Existența Republicii Democrate Germane constituie o mărturie a dorinței poporului german de a-și făuri un stat unitar și democratic. Republica Democrată Germană [illegible] germani pentru unitate și independență. Un Adenauer sau un alt lacheu american de la Bonn poate să refuze să discute propunerile R. D. Germane, așa cum s-a întîmplat cu recentele propuneri pașnice și rezonabile referitoare la consultarea printr-un referendum a poporului german în legătură cu [illegible]. Dar nici Adenauer și nici unul din cei care-l înconjoară nu vor putea șterge din sufletele germanilor de pretutindeni încrederea deplină în politica de pace a R. D. Germane, nu vor putea diminua forța de atracție pe care aceasta o exercită.

Ziarul parizian „Liberation" sublinia recent că „trebuie să se aleagă între cursa înarmărilor atomice cu militarismul german ca explozant sau o Germanie pașnică și un acord internațional". Opinia publică mondială, și în special popoarele Germaniei, Franței, Italiei etc., au dovedit în repetate rînduri [illegible] necesității de a împiedica reînvierea militarismului german, înțelegerea incompatibilității dintre sarcina unificării Germaniei și febrilele pregătiri războinice din occident.

Poporul nostru este pe deplin conștient de primejdia gravă pe care o reprezintă uneltirile agresive ale imperialismului american în legătură cu refacerea mașinii de război vest-germane. De aceea, decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. privitor la încetarea stării de război cu Germania este salutat ca o manifestare a dorinței poporului nostru de a sprijini poporul german în lupta sa împotriva militarismului și de a contribui la unificarea pașnică a Germaniei, la consolidarea păcii în Europa și în lume.

Contradicții în sînul „alianțelor" imperialiste

IN PROBLEMA SAARULUI

PARIS 8 (Agerpres). — Contradicțiile dintre Franța și Germania occidentală în problema Saarului care s-au agravat simțitor în ultima vreme se află în centrul atenției presei franceze.

Ziarul „Figaro" consacră că „conflictul franco-german cu privire la interpretarea acordului din 23 octombrie (acordul dintre Franța și Germania occidentală asupra așa-zisului „statut al Saarului" — N.R.) a atins punctul său culminant".

Toți comentatorii politici sînt de părere că declarația fățișă a lui Adenauer asupra planurilor sale cu privire la Saar și acțiunile ulterioare ale diplomației de la Bonn au pus într-o situație extrem de dificilă pe adepții din Franța ai ratificării acordurilor de la Paris.

Influentul ziar provincial „Paris-Normandie" pune întrebarea: „Mărturisirile grosolane ale Bonnului nu vor determina oare pe senatorii francezi să amîne ratificarea sau să aducă amendamente acordurilor de la Paris?" Aceeași problemă este pusă și de ziarul parizian „L'Aurore" și de alte organe de presă.

O serie de ziare de dreapta cer guvernelor S.U.A. și Angliei să dezmintă într-o formă sau alta declarația lui Adenauer în legătură cu Saarul [illegible] a nu sprijini poziția Franței în problema Saarului. In această ordine de idei, ziarele amintesc de [illegible] opuse date de aceleași guverne oamenilor politici francezi.

Ziarul „L'Humanité" a publicat declarația lui Edouard Daladier, unul din liderii partidului radical-socialist, care subliniază că revanșarzii vestgermani [illegible] „hegemonia în Europa occidentală". Daladier își exprimă convingerea că „după ședințele Bundestagului senatul francez va refuza să ratifice acordurile de la Paris".

Deputatul Vendroux din grupul „republican social" al Adunării Naționale franceze a prezentat un proiect de rezoluție prin care se cere guvernului să ia măsurile necesare pentru a obține ca înaintea deschiderii dezbaterilor în Consiliul Republicii asupra acordurilor de la Paris, Londra și Washingtonul să facă o declarație prin care să dezmintă interpretarea germană a intențiilor americane și engleze în problema Saarului.

BERLIN 8 (Agerpres). — Corespondenții de la Bonn și Paris ai tuturor ziarelor vest-berlineze subliniază ascuțirea contradicțiilor dintre Franța și Germania occidentală în problema Saarului.

Interpretarea diferită dată de guvernele german și francez acordului cu privire la Saar, scrie ziarul vest-berlinez „Berliner Morgenpost", a dus la o nouă divergență în părerii între Bonn și Paris. Ministerul Afacerilor Externe al Franței a constatat în declarația sa în problema Saarului că nu are temeiuri să considere că S.U.A. și Anglia și-au schimbat părerile în ceea ce privește sprijinirea planului francez potrivit căruia autonomia politică a Saarului și Uniunea economică franco-saareză trebuie consfințite prin tratatul de pace cu Germania.

In același timp, ziarul „Telegraph", referindu-se la părerile cercurilor politice de la Bonn, scrie că declarația făcută de cancelarul de la Bonn, Adenauer, în problema Saarului în timpul recentelor dezbateri din Bundestag rămîne valabilă. Ambasadorul vest-german la Paris, Hausenstein, a declarat același lucru Ministerului francez al Afacerilor Externe.

Divergențele dintre Franța și Germania occidentală în problema Saarului au stîrnit neliniște în cercurile adepților germani și francezi ai acordurilor de la Paris, deoarece acordurile urmează să fie discutate în curînd de către Consiliul Republicii din Franța și Bundesratul de la Bonn.

Conflictul franco-german în legătură cu interpretarea acordului cu privire la Saar, care s-a declanșat [illegible] înainte discutării acordurilor de la Paris în Franța, s-a agravat în mod dramatic, scrie ziarul „Welt am Sonntag". In cercurile politice de la Bonn, se și vorbește despre necesitatea încetării unor tratative între Adenauer și noul conducător al guvernului de la Paris.

*

BERLIN 8 (Agerpres). — După cum a anunțat postul de radio Köln, cercurile bine informate din Washington au precizat la 7 martie că declarația guvernului Republicii Federale Germane cu privire la faptul că guvernele Marii Britanii și S.U.A. au renunțat la promisiunea lor de a sprijini revendicările Franței în privința Saarului este justă.

IN PROBLEMELE EXTREMULUI ORIENT

LONDRA 8 (Agerpres). — Ziarele și agențiile telegrafice britanice transmit numeroase informații despre divergențele anglo-americane în problema Taivanului și a altor insule chineze.

In comentariile asupra recentelor tratative dintre Eden și Dulles care au avut loc la Bangkok se subliniază că ei n-au ajuns la un acord nu numai în această problemă dar nici în probleme politice mai largi.

Așa de pildă, ziarul „Daily Telegraph and Morning Post" scrie într-un articol redacțional că Eden și Dulles au puncte de vedere atît de diferite asupra priorității diferitelor probleme încît „aceste puncte de vedere pot deveni incompatibile".

Anglia, arată ziarul, nu dorește să sprijine Statele Unite în eforturile lor de a acționa „în afara zonei S.E.A.T.O.".

Referindu-se la cercuri diplomatice, corespondentul Agenției Reuter transmite că, potrivit unor știri demne de încredere sosite din Bangkok, ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii nu a avut o [illegible] cu Dulles în problema Taivanului.

Corespondentul din Washington al ziarului „Daily Express" scrie că Dulles a [illegible] la conferința de la Bangkok [illegible] Eden. Corespondentul subliniază că Eden a încercat să-l convingă pe Dulles să părăsească insulele Quemoi și Matsu, dar acesta din urmă a refuzat.

De la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite:

Ambasada Olandei, din însărcinarea guvernului său, care este păstrătorul convențiilor de la Haga din anii 1899 și 1907, s-a adresat Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. cu rugămintea de a i se comunica dacă Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste se consideră legat de acele convenții de la Haga din anii 1899 și 1907, care au fost ratificate de către Rusia.

După cum se știe, în 1899 au fost încheiate la Haga trei convenții și trei declarații, iar în 1907 — treisprezece convenții și o declarație. Una din convențiile de la Haga din 1899 și două din convențiile de la Haga din 1907 se referă la modul de rezolvare pașnică a diferendelor dintre state, iar celelalte convenții și declarații stabilesc regulile de purtare a războiului pe uscat și pe mare, precum și drepturile și îndatoririle statelor neutre.

Rusia a participat la toate convențiile și declarațiile de la Haga din 1899 și la zece convenții de la Haga din 1907.

La 7 martie a.c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a adresat ambasadei Olandei o notă de răspuns în care a comunicat că:

„Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste recunoaște convențiile și declarațiile de la Haga ratificate de către Rusia în anii 1899 și 1907, desigur în măsura în care aceste convenții și declarații nu contravin Cartei O.N.U. și dacă ele nu au fost modificate sau înlocuite de acorduri internaționale ulterioare, la care participă U.R.S.S., așa cum sînt protocolul de la Geneva din 1925 cu privire la interzicerea folosirii în război a gazelor asfixiante, otrăvitoare și a altor gaze de acest gen și a mijloacelor bacteriologice, precum și convenția de la Geneva din 1949 cu privire la apărarea victimelor războiului".

„Posibilitatea de a găsi de lucru este problema acută a tineretului"

WASHINGTON 8 (Agerpres) — Sub titlul „Posibilitatea de a găsi de lucru este problema acută a tineretului", ziarul „Washington Post" publică un articol în care arată că una din principalele cauze ale creșterii delicvenței minorilor în S.U.A. este șomajul tot mai ridicat în rîndurile tinerilor.

Ziarul subliniază că în statisticile asupra delicvenței minorilor, „ar trebui să existe o rubrică specială pentru tînărul care dorește o slujbă, dar nu o poate găsi".

„In fața tribunalelor de minori — scrie „Washington Post" —băieți și fete explică din ce în ce mai des astfel motivele furturilor lor: „Nu avem pantofi. Nici frații mei mai mici nu aveau. Doream să găsesc o slujbă, să-mi ajut familia, să am haine ca să mă pot întoarce la școală".

Ziarul arată că deobiceiu, la 16 ani „tînărul încearcă să găsească o slujbă dar, de cele mai multe ori, ajunge întîi la poliție pentru că a furat".

Situație încordată între statele arabe și Israel

DAMASC 8 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul agenției France Press, o unitate israeliană cu un efectiv de aproximativ 200 de soldați a pătruns la 5 martie ora 16,45 (ora locală) în zona demilitarizată și timp de 30 minute a mitraliat un post sirian. O altă unitate israeliană, care patrula în regiunea lacului Hule, a deschis focul împotriva altui post sirian.

Cauza păcii este o cauză dreaptă. Ea va învinge!

Rezoluția Comitetului sovietic pentru apărarea păcii

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 8 martie a avut loc la Moscova plenara Comitetului sovietic pentru apărarea păcii. La plenară a fost adoptată o rezoluție pe marginea raportului președintelui Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, Nikolai Tihonov referitor la desfășurarea în U.R.S.S. a campaniei pentru strîngerea de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva primejdiei războiului atomic în care se spune:

Plenara Comitetului sovietic pentru apărarea păcii aprobă și sprijină întru totul hotărîrile sesiunii lărgite a Biroului Consiliului Mondial al Păcii care a avut loc între 17 și 19 ianuarie a.c la Viena, întrucît aceste hotărîri corespund intereselor vitale ale tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Oamenii sovietici, luptători credincioși pentru pace, se pronunță cu fermitate pentru interzicerea armei atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, pentru reducerea generală a armamentelor și pentru instituirea unui control internațional eficace asupra traducerii în fapt a acestor măsuri.

In 1950, întreaga populație adultă a Uniunii Sovietice și-a pus semnăturile pe Apelul de la Stockholm pentru interzicerea armei atomice. Luptînd pentru slăbirea încordării internaționale, împotriva dezlănțuirii unui război atomic, Uniunea Sovietică opune politicii de dictat și de șantaj atomic politica sa de coexistență pașnică a diferitelor state, politică de prietenie și înțelegere între popoare, care a găsit o vie expresie în Declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 9 februarie 1955, adresată tuturor popoarelor și parlamentelor.

Uniunea Sovietică nu se teme de șantajul atomic și de amenințările agresorilor americani și își exprimă ferma convingere că nici celelalte popoare iubitoare de pace nu se vor lăsa intimidate de ațîțătorii la război.

Plenara Comitetului sovietic pentru apărarea păcii consideră necesar să înceapă de la 1 aprilie a.c .în U.R.S.S. campania de strîngere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii unui război atomic.

Plenara își exprimă profunda convingere că toți oamenii sovietici vor răspunde ca un singur om la chemarea Comitetului sovietic pentru apărarea păcii și își vor pune semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, întărind această exprimare a voinței lor prin noi succese în muncă în numele înfloririi continue a patriei lor sovietice.

Ca niciodată strîns unit în jurul guvernului sovietic și partidului comunist, poporul sovietic va păși cu fermitate și de acum înainte pe calea păcii.

Forțele întunecate care încearcă să dezlănțuie un război atomic, vor fi nevoite să dea înapoi. Popoarele vor obține aceasta. Cauza păcii este o cauză dreaptă. Ea va învinge!

Peste 100 de milioane de semnături pe Apelul de la Viena în R. P. Chineză

PEKIN 8 (Agerpres). — China Nouă

Potrivit comunicatului dat publicității de Comitetul pe întreaga Chină pentru strîngerea de semnături pe Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătirii războiului atomic, în perioada 14 februarie—5 martie în China au semnat acest Apel aproximativ 109 milioane de persoane.

Campania pentru strîngerea de semnături a fost terminată în general în orașele mari și mijlocii ale țării, unde aproximativ 80 la sută din locuitorii acestor orașe au semnat Apelul.

In prezent, strîngerea de semnături a luat o mare amploare în localitățile rurale ale Chinei.

Acord cu privire la schimbul de mărfuri între Franța și R. D. Germană

BERLIN 8 (Agerpres) — A.D.N. transmite: La 6 martie a fost stabilită la Leipzig lista mărfurilor prevăzute pentru schimbul de mărfuri între Franța și Republica Democrată Germană pe anul 1955.

Tratativele s-au desfășurat pe baza unui acord, în vigoare de cîțiva ani, între Banca franceză și Banca de Emisie germană. Noul acord încheiat pe perioada 1 martie 1955—29 februarie 1956 prevede o mărire cu 20% a volumului schimbului de mărfuri în comparație cu anul trecut.

Potrivit acordului, Franța va livra R. D. Germane îngrășăminte, fosfați, coloranți, preparate fotografice, țesături de lînă, fructe, materii prime pentru industria textilă, ceasornice, laminate, vin, boabe de cacao etc.

Republica Democrată Germană va livra diferite tipuri de mașini, chimicale, mașini de scris, motociclete, jucării, porcelanuri etc.

Comunicatul asupra tratativelor siriano-egiptene

CAIRO 8 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele egiptene publică comunicatul cu privire la tratativele siriano-egiptene. In comunicat se spune printre altele:

Guvernele Siriei și Egiptului au ajuns la un acord cu privire la următoarele principii:

1) De a nu adera la pactul turco-irakian sau la oricare altă alianță similară;

2) De a crea o organizație de apărare și colaborare economică între țările arabe.

Această organizație trebuie să-și asume obligația de a apăra orice țară arabă care ar deveni victimă a agresiunii și a crea un comandament militar unic care să conducă forțele armate arabe puse la dispoziția acestei organizații... Statele membre ale organizației nu au dreptul să încheie acorduri economice, politice sau militare cu statele străine fără aprobarea prealabilă a organizației...

In încheiere, în comunicat se arată că cele două guverne au hotărît să prezinte propunerile expuse mai sus guvernelor altor țări arabe.

Ziarele publică de asemenea declarația comună a guvernelor Siriei, Arabiei Saudite și Egiptului.

In declarație se spune că „regele Saud, în numele regatului Arabiei Saudite, a aprobat în întregime, fără nici un fel de rezerve, declarația comună a guvernelor Siriei și Egiptului și și-a exprimat dorința ca propunerea formulată în această declarație de a se convoca o conferință a primilor miniștri ai țărilor arabe, să fie realizată cît mai repede posibil".

UN ZIAR DIN GENEVA DESPRE „MUTISMUL" AUTORITĂȚILOR ELVEȚIENE

Opinia publică democrată din numeroase țări, continuă să comenteze atacul fascist săvîrșit de o bandă de legionari împotriva Legației romîne din Berna, manifestîndu-și indignarea față de atitudinea autorităților elvețiene care nici pînă acum nu s-au învrednicit să ducă la bun sfîrșit ancheta în legătură cu acest caz.

In fața acestei situații chiar și unele organe ale presei burgheze occidentale sînt nevoite să ia, sub o formă mai mult sau mai puțin voalată, atitudine. Astfel, în numărul din 1 martie influentul ziar burghez elvețian „Journal de Genève" publică un articol din care reiese că tocmai tăcerea autorităților elvețiene asupra atacului fascist de la Berna, favorizează răspîndirea a tot felul de minciuni de genul celor lansate de o așa-numită agenție de presă americană — „Globe-Press". Cît despre inspiratorii calomniilor lansate de această „oficină în căutare de publicitate" — după cum numește „Journal de Genève" agenția sus-amintită — în articol se precizează că sediul ei principal este la New York, ceea ce lămurește pe deplin cine sînt inspiratorii acestor minciuni.

Publicăm alăturat fragmente din articolul publicat în „Journal de Geneve" sub titlul „UN ADEVĂR CARE SE PRESIMȚEA: „REVELAȚIILE SENZAȚIONALE" CU PRIVIRE LA DESUBTURILE AGRESIUNII ÎMPOTRIVA LEGAȚIEI ROMÎNIEI LA BERNA NU ERAU DECÎT O PURĂ INVENȚIE".

La 16 februarie, două ore după capitularea celor trei ocupanți ai Legației Romîniei la Berna, comandantul poliției și comisarul Kessi au informat presa. De atunci, ziariștii nu au mai obținut nici o informație oficială.

Aceasta nu a împiedicat deloc o agenție din Zürich „Globe-Press", să difuzeze numeroase detalii toate unele mai picante și mai senzaționale decît altele...

Cei de la agenția „Globe-Press" știu totul. Ei cunosc adevărata personalitate și numele autentic al șoferului ucis, mare personaj al serviciilor secrete comuniste, afirmă ei, și șeful Legației Romîniei. Ei vă pot spune că la cutare oră un diplomat al unei țări din Est a telefonat la Viena, și că a discutat cu marele șef al spionajului sovietic pentru Europa occidentală. In timp ce poliția caută încă pe complicii agresorilor, despre care se spune că au fugit, agenția cunoaște ascunzătoarea unuia din ei, care a trecut frontiera nestingherit, înainte de a trece prin localitatea Besancon, pentru a pune la loc sigur documentele furate. Ei cunosc pînă și numărul armei care a dispărut din Legație. Pe scurt — nimic nu le scapă.

De altfel, pentru a-l încuraja, există ziare importante care primesc această abundență de detalii necontrolabile, suspecte prin însăși preciziunea lor.

La Ministerul Public se urmărește cu atenție activitatea foarte intensă a acestei agenții, aproape necunoscută înaintea evenimentelor de la Berna. Se știe că „Globe-Press", al cărui sediu principal este la New-York, întreține agenții în 50 de țări...

Ziarul „Der Bund", foarte seriosul ziar din Berna, a publicat în manșetă o nouă informație „senzațională", a agenției „Globe-Press". In această informație se putea citi că un emițător clandestin, folosind o lungime de undă variabilă, (sînt indicate cifrele exacte, căci agenția „Globe-Press" nu neglijează nici un amănunt), instalat probabil în regiunea Cluj din Romînia, a consacrat o emisiune specială de 15 minute documentelor găsite la Legația Romîniei la Berna. Este vorba de documente foarte compromițătoare pentru comuniștii elvețieni, de chitanțe dovedind că cutare din ei — urmează un nume sau un pseudonim — a vîndut sau a promis informații asupra a două aerodromuri militare, că cutare, altul, de asemenea numit, a furnizat cutare alt secret.

Numărul din „Der Bund" conținînd aceste știri impresionante ajunge în mîinile d-lui Dubois, locțiitor de procuror general, care vede ocazia de a acționa imediat.

El încearcă să intre în legătură cu directorul agenției „Globe-Press", un oarecare Harry von Grafenried... „Directorul" nu este la Zürich, ci la Berna. Poliția din Berna și poliția federală primesc ordinul de a-l căuta și de a-l aduce. Ele îl găsesc la gară.

Locțiitorul procurorului în fața căruia Grafenried apare, îi amintește că informația destinată nu numai presei elvețiene, ci și ziarelor și agențiilor străine, și care denunță pe unii cetățeni elvețieni acuzîndu-i de spionaj, cade sub prevederile articolului 272 al codului penal elvețian vizînd serviciul de informații politice. Din această cauză autorul informației — și Grafenried nu contestă deloc această paternitate, — nu poate reclama beneficiul secretului profesional (art. 27, aliniat 7,, din același cod penal); el este deci somat să predea materialul și izvoarele sale.

Izvoarele? Grafenried nu are decît unul, spune el: funcționarul unei legații a unei țări din est, un diplomat care se pregătește să-și părăsească postul...

Acest informator, Grafenried îl cunoaște personal, a intrat în contact direct cu el?

Nu, diplomatul își transmite informațiile printr-un intermediar pe care directorul agenției „Globe-Press" refuză să-l numească. Totuși, cu codul în mînă, dl. Dubois îi demonstrează că prin tăcerea sa își agravează cazul. Atunci Grafenried se conformează. Intermediarul este un emigrant ceh al cărui nume și domiciliu îl spune.

Poliția este trimisă la adresa indicată cu un mandat de percheziție. Ea revine cu un individ care este interogat la rîndul sau și care face următoarea mărturisire: „Informațiile date agenției „Globe-Press" sînt toate propria mea invenție". (sublinierea red. Sc. t.).

Ei, da! Amănuntele turburătoare pe care le publicau aproape zilnic anumite ziare, pentru a ține pe cititorii lor cu sufletul la gură, sînt inventate. La drept vorbind, puteai să te gîndești la acest lucru încă mai de mult. Dar afacerea era atît de pasionantă. Nu-i așa? Atunci, cu atît mai rău pentru aparențe și chiar pentru adevăr. Și apoi, „Der Bund", foarte seriosul „Der Bund", atît de apropiat de izvoarele oficiale, nu acorda el oare informațiilor agenției „Globe-Press", onorurile manșetei?...

Este evident — scrie ziarul „Journal de Geneve" în încheiere — că aventura neplăcută a agenției „Globe-Press", și naivitatea celor care au dat curs elucubrațiilor sale, a lăsat una din impresiile cele mai defavorabile...

Intr-o perioadă de încordare internațională, de primejdie pentru țară, există în cele de mai sus o serioasă amenințare, o primejdie chiar pe care statul trebuie să o împiedice.

Putem replica fără îndoială că dacă autoritățile federale ar fi ieșit din mutismul lor și ar fi înțeles necesitatea de a spune ceea ce se putea spune fără a stînjeni o ancheta, fără îndoială dificilă, ziarele nu s-ar fi coborît pînă la asemenea palavre, și invenții ale unei oficine în căutare de publicitate.

Un fapt rămîne însă. Afacerea cu agenția „Globe-Press" a arătat că o anumită formă de ziaristică, mai doritoare de senzație decît de adevăr, micșorează... creditul presei întregi și îi aduce un serios prejudiciu.

★

Articolul din „Journal de Geneve" nu mai necesită comentarii. Este clar că atitudinea autorităților elvețiene favorizează activitatea cercurilor agresive americane interesate în calomnierea țării noastre.

Adunare festivă la Moscova cu prilejul zilei de 8 Martie

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 Martie la Teatrul Mare de stat al U.R.S.S. a avut loc o ședință festivă a organizațiilor de partid, sovietice și obștești din orașul Moscova consacrată Zilei internaționale a Femeii — 8 Martie.

In sală se aflau muncitoare fruntașe, oameni de știință, medici, învățători, oameni de stat și activiști pe tărîm obștesc, studenți.

In prezidiul adunării au luat loc N. A. Bulganin, K. E. Voroșilov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, N. S. Hrușciov, P. N. Pospelov, M. A. Suslov, femei al căror nume este bine cunoscut în țară: A. V. Artiuhina, beneficiara unei pensii personale, L. V. Dubrovina, locțiitoarea ministrului învățămîntului al R.S.F.S.R., I. F. Dombrovskaia, membră corespondentă a Academiei de Științe Medicale, P. I. Kocina membră corespondentă a Academiei de Științe a U.R.S.S., E. V. Martianova, învățătoare emerită, A. E. Ovcearova, șlefuitoare la uzina de rulmenți nr. 1, N. V. Popova, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, E. D. Stasova, beneficiara unei pensii personale, A. G. Balașova, mamă eroină și altele.

Deschizînd ședința solemnă, E. A. Furțeva, secretar al Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S., a adresat cuvinte calde de salut reprezentantelor femeilor din Moscova, participante active la lupta pentru întărirea continuă a puterii statului sovietic, pentru pace și prietenie între popoare.

Femeile sovietice reprezentante ale diferitelor profesiuni au rostit calde cuvinte de salut și felicitări.

Primul eșec parlamentar a lui Faure

PARIS 8 (Agerpres) — Guvernul Faure a suferit primul eșec pe plan parlamentar întrucît Comisia Adunării Naționale pentru problemele financiare a respins o serie de propuneri guvernamentale în legătură cu problemele bugetului funcționarilor publici. Corespondentul agenției United Press subliniază că, odată cu începerea discuțiilor bugetare în Adunarea Națională, „guvernul lui Faure are de făcut față primelor obstacole serioase din cariera sa". Agenția France Presse amintește în legătură cu aceasta că respingerea de către Adunarea Națională a proiectelor de buget pentru salariile și pensiile funcționarilor publici a constituit „un prim semn" al crizei care a dus la răsturnarea guvernului Mendes-France.

Comentînd hotărîrea Comisiei pentru problemele financiare, ziarele franceze condamnă manevrele prin care guvernul încearcă să lase impresia că ar căuta o „soluționare" a gravelor probleme financiare ce-i stau în față.

Un nou tip de autoturism sovietic

MOSCOVA 8 (Agerpres) — TASS

Colectivul uzinei de automobile mici din Moscova a construit un nou autoturism — de tip 402.

Avînd o viteză mai mare, fiind mai confortabil și cu o linie elegantă, noul turism este mai avantajos decît turismul „Moskvici".

Turismul de tip — 402 are patru locuri. Automobilul este prevăzut cu un motor mult mai perfecționat decît al autoturismului „Moskvici". Deși noul motor este de aproape 1,5 ori mai puternic decît motorul mașinei „Moskvici", el este cu mult mai economic. La 100 km. de parcurs, turismul consumă 8 litri benzină. Motorul funcționînd în plină sarcină, automobilul poate să atingă o viteză de pînă la 105 km. pe oră.

Constructorii au lucrat mult timp pentru a crea confortul mașinei pentru șofer și călători. In noul autoturism spetezele banchetei din față sînt rabatabile, astfel că bancheta devine un comod fotoliu de dormit. Producția de noi autoturisme mici va începe în primul trimestru al anului 1956. In prezent are loc proba prototipurilor.

SCURTE ȘTIRI

● Anul acesta, Institutul „Ilia Repin" al Academiei de Arte a U.R.S.S. va fi absolvit de peste 100 tineri maeștri ai artei plastice. Printre studenții care își termină în prezent lucrările de diplomă se află un mare grup de tineri și tinere din țările de democrație populară. Figurile de țărani din Republica Populară Romînă sînt redate într-o sculptură de studenta romîncă Veturia Ilica.

● Bandele ciankaișiste continuă acțiunile lor piraterești în apele Mării Chinei de sud-est. Agenția France Presse relatează că o canonieră ciankaișistă a deschis focul și a reținut navele engleze „Westway" și „Taisennhong" aparținind unei companii de navigație din Hongkong. In urma mesajului de alarmă transmis prin radio de cargobotul „Westway", autoritățile vamale din Hongkong au trimis în ajutor un vas de război britanic.

● Corespondentul din Geneva al ziarului indian „Hindustan Times", relatează că în întreaga Europă domnește o mare îngrijorare în legătură cu situația din Indochina după vizita recentă a secretarului de stat al S.U.A. John Foster Dulles, în Laos, Cambodgia și Vietnamul de sud. Țările europene, scrie corespondentul, se tem că proiectatul tratat americano-laoțian ar putea să constituie o violare a acordurilor de la Geneva.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Boema; **Teatrul de Stat de Operetă:** Vînt de libertate; **Național „I. L. Caragiale" (Studio):** Ultima oră; **Național „I. L. Caragiale" (Comedia):** Revizorul; **Tineretului:** David Copperfield: **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei** (Sala din B-dul Magheru): De partea cealaltă; **Armatei** (Sala din Calea 13 Septembrie): Jucătorii de cărți și Căsătoria; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești): Tania; **Ansamblul de Estradă** (Sala din Calea Victoriei): Fără mănuși; **Circul de Stat:** Caravana circului; ; **Teatrul Țăndărică:** Moș Gerilă.

CINEMATOGRAFE: Patria, București. Infrățirea între popoare: Un vals vienez; **Republica, Elena Pavel, Moșilor:** Stiletul; **Tineretului, Donca Simo:** Scăpat din ghiarele demonului; **Maxim Gorki, Libertății:** Din Argentina în Mexico; **Timpuri Noi:** Fitoncidele, La fabrica „Proletarul", Micul leneș; **Lumina, Al. Popov, M. Eminescu:** Ne-am întîlnit undeva; **Gh. Doja, Vasile Roaită:** Aventurile vasului Bogatîr; **I. C. Frimu, Victoria, 1 Mai:** Expresul de Nurnberg, Gelozia, bat-o vina; **Unirea:** Vinovați fără vină; **Cultural, Popular:** Mascarada; **C. David:** Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; **Al. Sahia:** Nunta n-a avut loc; **Flacăra:** Primăvara pe gheață; **T. Vladimirescu:** Brigada lui Kotovski; **Aurel Vlaicu:** Jucătorul de rezervă; **Munca:** Așteaptă-mă; **Arta:** Septembriștii; **Miorița:** Iepurașii cei isteți; **23 August:** Fără acoperiș, Umor pe sfori; **Ilie Pintilie:** Bănuțul: **8 Mai:** Poemul dragostei; **Volga:** Comedianții; **N. Bălcescu:** Dama cu camelii; **Gh. Coșbuc:** Inima noastră; **Rahova:** Volga-Volga; **Olga Bancic:** Roma, orele 11.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.50. Secția scrisori Tel.7.60.01 TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"